

món jurídic

Núm. 184 - Novembre 2003

PUBLICACIÓ INFORMATIVA DE L'IL·LUSTRE COL·LEGI D'ADVOCATS DE BARCELONA

Acord de la Sala de Govern del TSJC

Mesures per reduir les esperes als jutjats

SERGI GRANÉN

El Ple de la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha aprovat per unanimitat unes mesures que tenen com a objectiu "ajudar a verificar els judicis senyalats de manera que puguin reduir-se els retards, demores i suspensions". L'acord preveu, d'una banda, unes normes generals aplicables als judicis que senyali el propi Jutjat o Sala i, d'altra, particularitats per a les jurisdiccions civil, penal i social. Els retards i les esperes als jutjats i tribunals constitueixen una de les xacres de la Justícia que perjudiquen els drets dels justiciables i dificulten a l'advocat exercir la seva defensa amb totes les seves garanties. Per aquest motiu, el Col·legi felicita al TSJC per aquesta iniciativa i anuncia que continuarà fent un seguiment de la problemàtica i promovent propostes que puguin ajudar a resoldre els retards.

Acte solemne en defensa del Dret civil català

Les entitats més representatives del món jurídic català van presentar a l'opinió pública el Manifest que demana la retirada dels recursos d'inconstitucionalitat presentats contra el Codi Civil de Catalunya.

Convocatòria de premis

El Col·legi convoca una edició més el Premi Duran i Bas, el Premi Memorial Degà Roda i Ventura i el Premi Ferrer Eguizábal.

Impugnació del pressupost extraordinari del CGAE

El Col·legi d'Advocats de Barcelona presenta un recurs per impugnar l'aprovació del pressupost extraordinari del Consejo.

ALTRES ADVOCATS

Josep M. Espinàs

Amb l'insigne escriptor, obrim una nou espai d'entrevistes dedicat a advocats que han despuntat en altres professions.

POLÈMIC

Quin abast hauria de tenir el dret de visita dels avis?

El reconeixement als avis d'aquest dret planteja alguns interrogants sobre la seva aplicació.

ESPAI OBERT

Llum i taquígrafs!

L'autor denuncia l'absència d'enregistrament dels judicis en l'àmbit del social malgrat la imperativitat de l'article 147 de la LEC.

EDITORIAL

- 5** - Un exercici de responsabilitat

L'OPINIÓ DEL COL·LEGIAT

- 6** - **Polèmic:**
- Quin abast hauria de tenir el dret de visita dels avis?
- **Salamanca 73 - Abogacia 0.**
Per Santiago Montaner.
- **Espai Obert:**
- Llum i taquígrafs.

A FONS

- 8** - 25 anys de Constitució.

NOTÍCIES

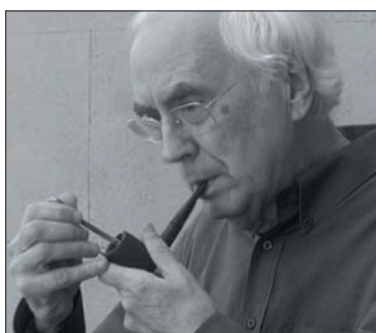
- 11** - Acord del TSJC per prevenir retards en assenyalaments.

- Convocatòria dels premis del Col·legi d'Advocats de Barcelona.
- El Col·legi impugna el Pressupost Extraordinari del CGAE.
- Acte solemne de Defensa del Dret civil català.
- L'Audiència archiva definitivament la causa contra el degà.
- Inauguració de les Acadèmies Catalanes.

ALTRES ADVOCATS

- 16** - Josep Maria Espinàs, escriptor.

ARTICLE NO JURIDIC

- 19** - Processos i protocols.

INFORMACIÓ COL·LEGIAL

- 22** - Joan Manuel Trayter: "Universitats i col·legis professionals s'han de coordinar".
- Incorporacions, defuncions i cens col·legial.

CRAJ

- 24** - Torns de repartiment entre Magistrats - Presidents del Tribunal del Jurat.

COMISSIONS

- 25** - Conferència sobre l'Ordre de Protecció Integral a les víctimes de violència domèstica.
- Comissió de Deontologia.
- Secció de Dret Laboral.
- Comissió dels Drets de la Gent gran.
- Questions de Deontologia Professional.

JUSTÍCIA ALTERNATIVA

- 28** - Tercer Premi TAB'2004 per al foment de la cultura arbitral.

GRUP D'ADVOCATS JOVES

- 30** - Fomentem la participació.
- Assemblea Joves Advocats de Catalunya.
- Conferència: Assistència al detingut.
- Conferència: La tributació de l'advocat.
- El GAJ en el Congrés de l'Advocacia Espanyola a Salamanca.
- El GAJ s'adhereix al manifest en defensa del Dret Civil català.
- Trobada amb Joan Ridao, diputat d'ERC al Parlament de Catalunya.

LEGISLACIÓ I JURISPRUDÈNCIA

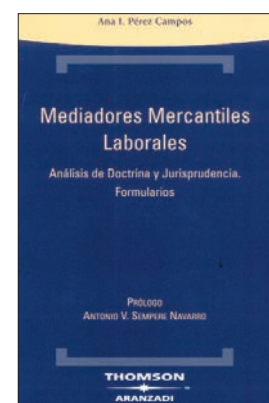
- 32** - Selecció de les últimes novetats legislatives publicades al BOE.
- Crònica de la legislatura.
- Jurisprudència registral en matèria mercantil.
- Jurisprudència penal.

AGENDA

- 34** - Convocatòries col·legials, internacionals, beques i premis.

BIBLIOTECA

- 36** - Llistat de les obres adquirides darrerament pel Col·legi i incorporades a la seva base de dades.

ANUNCIS

- 38** - Ofertes, demandes i altres.

món jurídic

és una publicació editada per l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona amb la finalitat de ser l'òrgan informatiu i d'expressió dels seus col·legiats.

Edita

Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona.
Mallorca 283, 08037 Barcelona.
www.icab.es / icab@icab.es

Director

Max Arias

Consell Assessor

President

Santiago Montaner Gomis.

Vocals

Josep Antoni Arcas López, Antoni Pons Pujol i Sònia Reina Sánchez.

Cap de Comunicació

Xavier Mateu Gallego.

Coordinació món jurídic

Isabel Viola Demestre.

Gabinet de Premsa

Mireia Arnó.

Redacció

Roser Ripoll Alcón.

Composició

Sergi Grañén.

món jurídic

Telèfon: 934 961 880 / 936 011 234 (ext. 243).
Fax: 934 871 938
e-mail: monjuridic@icab.es

Han col·laborat en aquest

número: José Juan Andújar Santos, Mercè Caminals Moliner, Miquel Ferreres, Marc Molins Raich, Santiago Montaner Gomis, Ricardo Morante Esteve, Joan Oset Piqué, Ramon Prat Bofill, Mireia Torrens Moliner, Ramón Tamborero y del Pino i Mireia Torrens Moliner.

Fotografia: Mireia Arnó, FOTOMÒBIL, Sergi Grañén i Roser Ripoll.

Disseny

Valverde de Miquel S.A.
Claravall 2, torre
08022 Barcelona
Telèfon: 934 344 880
Fax: 934 185 488
e-mail: vdem@vdem.com
Lluís Cànovas.

Impressió

Consultores de Edición y Comunicación, SL

Publicitat

Cima S.A. - Comunicación Integral y Marketing Jurídico, S.A.
Pau Casals 17, desp. 4
08021 BARCELONA
Telèfon: 932 000 272
Fax: 932 000 268
e-mail: cima@menta.net

Dipòsit legal:

B-17273-83

ISSN:

1135-9196

Les opinions recollides en els textos publicats a **món jurídic** ho són exclusivament dels seus autors. **L'opinió oficial del Col·legi l'expressa la Junta com a òrgan de govern de la institució.**

Un exercici de responsabilitat

El Col·legi d'Advocats de Barcelona ha decidit impugnar el pressupost extraordinari per finançar el Projecte Tecnològic de l'Advocacia Espanyola. És una decisió greu però fonamentada. És la nostra responsabilitat vetllar pels interessos dels nostres col·legiats i alhora no contribuir a fer realitat una aventura que en lloc d'aconseguir que l'advocacia espanyola pugui al tren de les noves tecnologies pot fer que es perdi definitivament l'oportunitat d'adaptar-se als nous temps.

Hi ha el risc que s'acusí el Col·legi de Barcelona d'insolidari. Seria molt injust si es tenen en compte les aportacions econòmiques que el Col·legi ha fet al *Consejo General de la Abogacía Española* (CGAE) els últims anys. Però és insostenible que el CGAE acordi cada any augments espectaculars en les quotes que els nostres col·legiats han d'abonar. L'any 1999, de cada quota d'inscripció d'un nou col·legiat, 30 euros estaven destinats directament al CGAE. L'any 2003 aquesta quantitat ascendeix fins als 150 euros, un augment del 500%, com a conseqüència de la política pressupostària del *Consejo*. Però la situació és encara més preocupant perquè el Pressupost Extraordinari per finançar el Projecte Tecnològic de l'Advocacia Espanyola suposarà multiplicar encara més la quantitat de diners que els advocats de Barcelona han d'aportar al CGAE. Aquest projecte ascendeix a 10,2 milions d'euros i es va aprovar al Congrés de Salamanca sense que la seva votació estigués incorporada a l'ordre del dia i sense que hi hagués un període d'informació suficient ja que 48 hores abans de l'aprovació arribaven esmenes a errates de 1.754.000 euros. Ni l'acord que es va prendre a Salamanca, ni tampoc la informació prèvia, no estaven acompanyades del suport tècnic necessari per a la presa d'una decisió d'aquesta envergadura. El Col·legi d'Advocats de Barcelona ha buscat aquesta informació i el resultat és conclouent: el projecte neix obsolet.

Segons es desprèn dels informes, el projecte d'innovació tecnològica del CGAE és més car que el d'altres proveïdors de reconegut prestigi que per tecnologies similars podrien oferir ara el mateix servei. A més, pel que fa a les iniciatives de firma digital i de certificació de la firma digital que el CGAE ha de desenvolupar a quatre anys vista, hi ha un gran consens en què el marc normatiu canviarà en breu i que si s'aprova la llei tal i com està configurada no existirà espai per a prestadors de serveis com els descrits en el projecte del *Consejo*.

És la nostra obligació garantir l'accés a aquesta informació tècnica que el CGAE no ha facilitat en cap moment i alhora recordar que l'Estatuto de la Abogacía Española en cap moment no menciona que el CGAE tingui competències en matèria del desenvolupament tecnològic dels col·legis. L'Estatuto no fa menció d'aquestes competències perquè no les té. En tot cas, són els Col·legis i els Consells Autònoms els que se n'han d'ocupar i, en aquest sentit, és important posar de relleu que el Col·legi d'Advocats de Barcelona és l'únic col·legi català que va votar en contra d'aquest pressupost extraordinari, i que de forma conseqüent, l'ha impugnat.

Quin abast hauria de tenir el dret de visita dels avis?

Ramon Tamborero y del Pino
Col·legiat
núm. 8.997

De haber seguido con el proyecto de ley, los hijos de padres separados podrían ser denominados como los "niños nómadas".

No puede tildarse más que de electoralista un proyecto como el que inicialmente pretendía el partido en el gobierno, ya que soslaya que los problemas de relación entre abuelos y nietos ya están contemplados tanto en el Código Civil como en el Código de Familia de Catalunya.

La norma que se pretende implantar debiera ser en todo caso facultativa, pero jamás imperativa. El colectivo de abuelos es heterogéneo por razones de salud, de dinero, edad... No todos los abuelos pueden atender a sus nietos, aunque quieran. Se dice que es un derecho, pero si una resolución recoge un régimen de visitas se convierte en una obligación.

Mercè Caminals Moliner
Col·legiada
núm. 16.374

És indubtable que els avis s'han vist afectats en les relacions amb els seus néts com a conseqüència de l'augment dels processos de separació i de divorci, però crec que en situacions ja de per si tan difícils de regular de forma equitativa per a totes les parts en el procés i on els incompliments del règim de visites entre els propis progenitors és latent en la via judicial diària, incloure la possibilitat de regular un règim de visites a favor dels avis en els propis processos matrimonials portarà sense cap dubte nous problemes afegits. Per exemple, en el progenitor pare qui, en general, només té dret a estar en companyia dels seus fills cada quinze dies, i que podria veure reduït aquest temps per la inclusió d'un règim a favor dels avis. Considero que el més raonable seria que la reforma fos encaminada a establir un procediment autònom que regulés els conflictes ja no només de les relacions amb avis i néts sinó amb altres parents i que inclogués tant la filiació matrimonial com la no matrimonial.

Mireia Torrens Moliner
Col·legiada
núm. 26.074

La regulació contemplada al Projecte de Llei de Modificació del Codi civil, en matèria de relacions familiars dels néts amb els avis, estableix de forma expressa el Dret dels avis a visitar els seus néts en supòsits de ruptura matrimonial, així com la possibilitat que els sigui atorgada la guarda i custòdia.

Al meu entendre, el criticat Dret de visites posarà fi a totes aquelles situacions injustes nascudes arran de les diferències existents entre el progenitor custodi i els pares del progenitor no custodi on l'únic perjudicat ha estat sempre el menor que s'ha vist privat d'una fluïda relació avi - nét. D'aquesta manera s'afavorirà una formació integral per al menor, ja que aquest és el bé jurídic principalment protegible de conformitat amb l'article 39 de la nostra Carta Magna. De totes maneres, a l'hora d'aplicar aquest novedós Dret de comunicació avi - nét s'haurà d'estar, sens dubte, al cas concret, primant sempre l'interès del menor.

Anna Rovira Cairó
Col·legiada
núm. 15.588

El projecte de llei 121/000168 de Modificació del Codi Civil en matèria de relacions familiars dels néts amb els avis, fent-se ressò que a la pràctica, les situacions de crisi de parella incideixen en les relacions entre els avis i els seus néts, preveu dues novetats importants, d'una banda, que es determini el règim de visites entre els avis i els seus néts en els casos de separació, divorci i nul·litat; i d'altra banda, atribueix als avis una funció rellevant en el supòsit que els pares desatenguin les obligacions derivades de la pàtria potestat.

Aquesta proposta de modificació, que té la seva fonamentació, segons s'indica en l'exposició de motius, en el fet de preservar i protegir l'interès del menor, haurà de constituir una garantia per a tots aquells avis als quals els conflictes de parella els aparten del seus néts. No obstant això, no podem oblidar que potser hi haurà avis que si no poden veure els seus néts "a bones", no es sentiran capaços de recórrer a l'emparament judicial, amb totes les dificultats que això planteja, per a obtenir aquest règim de visites.

Salamanca 73 - Abogacia 0

Per Santiago Montaner Gomis
montaner@icab.es

És el titular, en termes esportius, que al meu parer, ens ha deixat el VIII Congrés de l'Advocacia Espanyola. Setanta tres les conclusions aprovades i zero les que suposen un avenç per l'Advocacia. Aquest vuitè congrés és el primer del segle XXI i el quart celebrat en democràcia, després de 33 anys del IV celebrat a Leon, l'any 1970 i que, fins ara, no ha estat desbancat per la seva ressonància. És clar que eren altres temps i les conclusions tenien un caire polític i reivindicatiu avui innecessari, espero i desitjo.

El V Congrés es va celebrar a Palma de Mallorca l'any 1989. Va ser el Congrés del rebuig a "l'etern" mandat de don Antonio Pedrol Rius i a un estil que ja no es portava. A Palma, l'advocacia espanyola va manifestar, per boca del recordat company Felipe Portabella, la seva voluntat de modernitzar-se i sobretot, de democratitzar-se. Després van venir els congressos de A Coruña i Sevilla, al 1995 i 1999, respectivament. El de A Coruña va estar marcat pel rebuig estudiantil contra la regulació de l'accés a la professió i el de Sevilla per la discòrdia, nascuda de les discrepàncies del que havia de ser "el Estatuto General de la Abogacia Española". La sang no va arribar al riu encara que hi va ser a prop.

Com és natural, el de Salamanca també quedarà en la memòria dels assistents encara que amb molta poca empremta. De fet, des de Palma els temes es van repetint, a l'igual que els arguments a favor i en contra. I les solucions als grans problemes no arriben. Salamanca ha evidenciat l'existència de dues advocacies: una, ancorada en el passat, amb por de perdre un estil i uns privilegis (sense adonar-se que ja estan perduts), i l'altra, de la qual l'advocacia catalana n'és exemple, que mira al futur amb il·lusió i és conscient de tot el que s'ha de canviar per progressar.

A la pàgina Web del Consejo General hi trobareu les conclusions aprovades, i podreu jutjar per vosaltres mateixos, però és clar que el resultat d'un Congrés depèn molt dels ponents i dels textos originaris de les ponències, del reglament i de les persones que estan al front de les taules. I aquí, entra el factor humà: la por a no controlar; "no se nos vaya a escapar de las manos" i, per tant, donar la volta a aquest plantejament, emparat per "l'aparell" i un reglament, és molt difícil, quan no impossible.

Pel futur, apostaria per una fórmula diferent de plantejar els congressos, on els continguts de les ponències i el nomenament dels ponents es produís de manera més participativa a través dels col·legis. Ja n'hi ha prou de parlar de quota litis, de publicitat i del malament que ens tracten als jutjats. És l'hora de la modernització, de la gestió eficaç, de la qualitat i de competir no a base d'exclusives sinó de fer la feina millor que la resta. I també és hora d'aplicar autèntica disciplina als companys que vulneren la deontologia.

Naturalment que no seria just acabar aquestes línies sense agrair la tasca feta a tots els companys que han dedicat temps a les ponències però també s'ha de dir el que interessa a l'advocacia d'avui, i ara només queda esperar que el Consejo General en prengui nota per l'any 2007, no sigui cas que tornem a perdre per golejada. Ah!, també és hora que se celebri un Congrés Nacional a la nostra ciutat, ja que Barcelona, amb 93 inscrits, va ser el Col·legi més representat a Salamanca, la qual cosa és un fidel reflex de les nostres inquietuds i voluntat de progrés.

Ricardo Morante Esteve
Col·legiat núm. 15.450

Llum i taquígrafs!

Aquesta expressió sempre ha estat sinònim de transparència, de no voler ocultar res, de posar les coses damunt de la taula.

Els taquígrafs del segle XXI, des de la promulgació de la LEC de 2000 són les càmeres de vídeo, o com indica el seu article 147, els sistemes "aptes per a l'enregistrament i reproducció de la imatge". Però aquests taquígrafs, en la Jurisdicció Social, estan mancs, cecs i sords, incomplint així el referit article de la LEC, que, recordem, és d'aplicació subsidiària a la Llei de Procediment Laboral (segons la Disposició Addicional 1a d'aquesta) i això, per dues raons:

- En primer lloc, perquè als llocs on hi ha càmeres instal·lades, perquè es comparteix Sala d'audiència amb altres Jurisdiccions (Mataró, Saragossa, Santa Cruz de Tenerife, etc.) o bé directament no es posen en marxa quan hi ha un judici laboral o es pregunta a les parts "si volen" que el judici es gravi.

¿Algun cop us han preguntat "si voleu" que s'aixequi acta d'un judici o no? o "si voleu" que el judici el presideixi el

jutge o que ho faci un agent judicial? Les qüestions processals, com les que ens ocupen, són imperatives i indisponibles per les parts. Recordem que l'article 147 LEC disposa que les actuacions "es registraran", no que podran registrar-se si a les parts els sembla bé i aquell dia estan ben pentinades.

- En segon lloc, per l'absència total de càmeres a la majoria dels Jutjats del Social (Barcelona ciutat, per exemple). S'ha promès que s'instal·laran quan hi hagi pressupost per a això. Sabiem que el desconeixement de la Llei no eximia del seu compliment, però, pel que sembla, la falta de pressupost és una eximent incompleta. "Sí senyoria, li dec a la plantilla dues mensualitats, però és que no ho tenia pressupostat", "Disculpi senyoria, no vaig cotitzar perquè no ho tenia pressupostat" seran les frases que haurem de recomanar als nostres clients. No som tots iguals davant de la Llei? o com va dir Orwell a "Rebel·lió a la granja", "uns som més iguals que altres".

Des de la Secció de Dret Laboral hem iniciat fa un temps una campanya exigint el compliment de l'article 147 de la LEC i que s'enregistren tots els judicis celebrats davant dels Jutjats del Social. Fins que no estiguin instal·lades les càmeres a tots els Jutjats del Social, fem una crida a tots els companys perquè, a les Sales que sí estan instal·lades les esmentades càmeres, exigeixin el registre de l'acte de judici en compliment de l'esmentat precepte, com a garantia del justiciable i, al cap i a la fi, per a guanyar qualitat l'exercici del dret de defensa al que ens dediquem tots els dies.

Espai obert és la secció destinada als articles de col·laboració dels col·legiats sobre temes relacionats amb la professió. Els articles han de tenir una extensió màxima de 55 línies, mecanografiades, fent-hi constar el nom, cognoms, número de col·legiat i adreça de l'autor. Si desitges que el teu article sigui publicat, envia'l a Món Jurídic, secció "Espai Obert. (Codi 07-00)". Fax: 934 871 938, e-mail: monjuridic@icab.es. Món Jurídic es reserva el dret de publicar aquells articles que consideri oportuns i el dret de resumir-los o extractar-ne el seu contingut.

**Creación
Transmisión
Sociedades
Internacional**

SOCIEDADES DE RESPONSABILIDAD LIMITADA

- Constituidas según la ley 2/1995 de 23 de marzo con capital de 3.010€ aportado en efectivo.
- Escritura de compraventa de participaciones sociales. (No póliza).
- Escritura de formalización de acuerdos sociales del cese y nombramiento de administrador, Traslado de domicilio y variación del objeto social.
- Garantía de inoperancia de la sociedad certificada ante el notario.

SOCIEDADES LIMITADAS AMPLIADAS DE CAPITAL

- De 30.060 €, 60.120 €, 300.000 € y hasta 600.000 €.

SOCIEDADES ANÓNIMAS

- De 60.120 € y 120.240 €. Capital íntegramente desembolsado con acciones al portador.

¡Su sociedad ya!

☎ 902.199.560

SOCIEDADES INTERNACIONALES

- Consulte para más información.

C/ Balmes 152, 4º 1ª 08008 Barcelona (España). Tel. +34 93.238.41.22 - Fax +34 93.394.15.63
email: info@ctsinternacional.com

L'Estat commemora la promulgació fa 25 anys de la Constitució Espanyola. El Govern i les Cambres ja han començat a celebrar actes diversos que s'intensificaran aquests últims mesos del 2003. Alhora, s'endureix el debat sobre la necessitat o no de revisar la Carta Magna i, en mig d'un ambient electoral, els mitjans de comunicació van plens de les declaracions que els representants polítics fan al respecte.

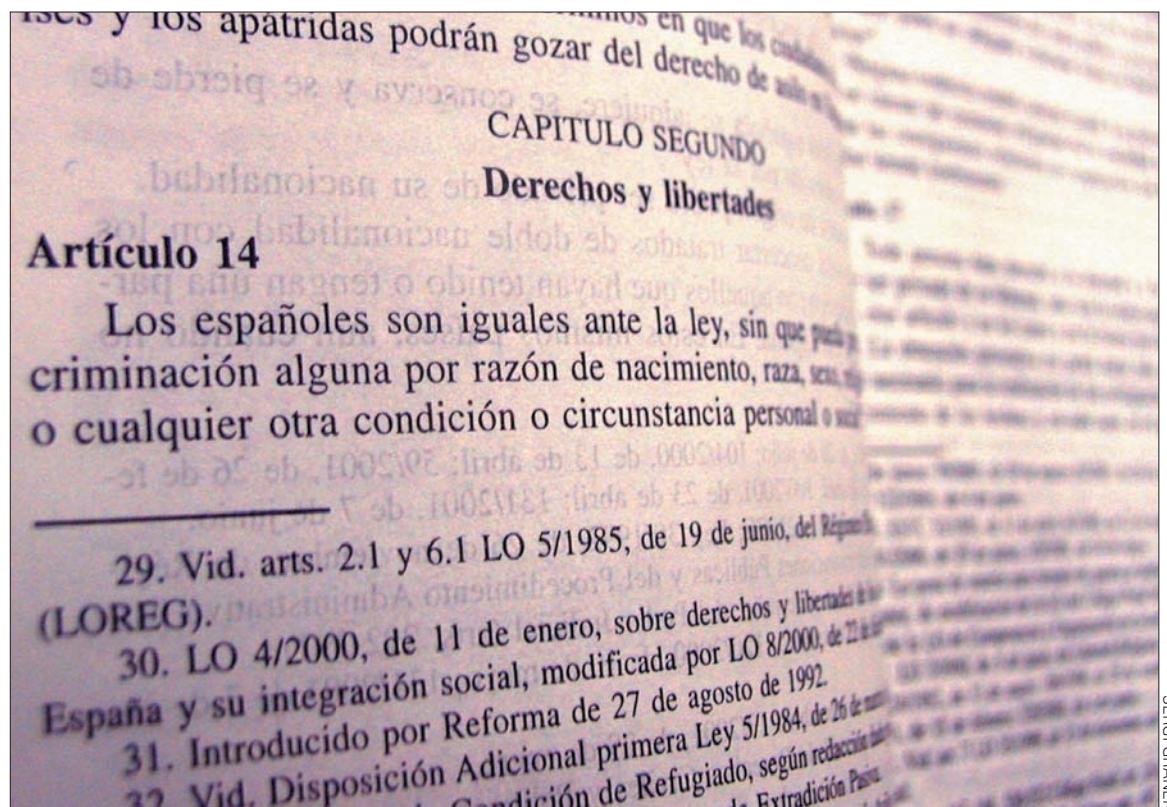
Món Jurídic s'afegeix a la celebració exposant el punt de vista d'advocats de tres generacions diferents: Josep Verde Aldea i Josep Lluís Vilaseca, que complien 25 anys de col·legiació quan es va aprovar el text constitucional; Miquel M. Panadés i José Luis Salido que es van incorporar aquell any al Col·legi i Gemma Fernández Caballero col·legiada nascuda l'any 1978.

Canvi de règim polític

La Constitució Espanyola va constituir una fita cabdal en el camí del país cap a la consolidació de la democràcia. En aquesta punt coincideixen els cinc col·legiats entrevistats per **món jurídic**. Per a Josep Lluís Vilaseca i Guasch (col·legiat núm. 5.803), la Constitució "va representar una eina imprescindible i valuosa per afrontar un canvi polític després de tants anys de dictadura. La transició, que va ser un procés polític exemplar, va ser possible en gran part per l'acceptació quasi unànime d'una Carta Magna que encara està sent utilitzada". De la mateixa opinió és José Luis Salido Banús (col·legiat núm. 10.573), qui entén que "fou l'instrument clau que va marcar un abans i un després en la vida política i jurídi-

Ara que fa 25 anys La Constitució

vista per tres generacions
de col·legiats

SERGI GRANÉN

ca". Amb altres paraules però amb una idea de fons semblant ho expressa Josep Verde i Aldea (col·legiat núm. 5.838) ja que considera que va significar "una reconciliació d'oponents, massa temps irreconciliables així com la solució de problemes endèmics d'Espanya: militar, religiós, autonòmic, etc.". Per a Miquel M. Panadés i Cortés (col·legiat 10.570) el significat històric es resumeix en que va suposar "la fi de la dictadura" i per Gemma Fernández Caballero (col·legiada núm. 29.019), "la democràcia havia d'estar regulada i la Constitució va ser la plasmació d'aquest canvi".

Què celebrem i com ho celebrem?

Hi ha consens sobre què va

significar dotar-nos d'una constitució però es noten més matisos alhora de valorar la conveniència de celebrar-ne l'aniversari. L'entrevistada més jove, Gemma Fernández Caballero troba a faltar més presència de la gent del carrer: "s'està passant per alt, no se li està donant la importància que es mereix. És una commemoració política i no de participació ciutadana. La ciutadania va patir-ne la manca i no se li està donant prou importància a l'opinió pública, queda només en el debat polític". Miquel M. Panadés es mostra recelós amb els aniversaris perquè "s'utilitzen per fer propaganda buida de contingut" però alhora creu que en aquesta ocasió la celebració està justificada: "Tot i que 25 anys de Constitució són pocs,

atesa la història de l'Estat espanyol, en són molts".

També per a Josep Verde i Aldea, la commemoració de l'aniversari és una bona iniciativa "sempre que es faci amb ànim serè i no partidista".

Per Josep Lluís Vilaseca "és com celebrar l'esdeveniment de la democràcia" però alhora alerta que "no s'ha de convertir en una manifestació constant de què la Constitució és intocable, sota l'auguri de grans mals, pel sol fet de plantejar una possible revisió".

En canvi, a José Luis Salido Banús no li sembla bé la celebració, sobre tot "quan no commemorem quan es va promulgar el Codi civil, ni tampoc el Codi de Comerç. Als anys 80, la commemoració va tenir la seva importàn-

cia perquè va aportar estabilitat política i jurídica, una certa visibilitat del que estava passant, que en termes anglosaxons s'anomena com a *visibility*".

El repte de mantenir el consens

La discussió política sobre la necessitat o no de modificar la Constitució és una constant els últims anys. La diferència d'opinions es repeteix en les respostes que els col·legiats entrevistats han donat a la pregunta de si s'ha de revisar el text constitucional.

Josep Lluís Vilaseca i Guasch entén que "la Constitució ha donat una resposta molt positiva als grans reptes de la nostra societat, però després de 25 anys és lògic que es contempli la seva actualització i revisió, cosa que preveu la pròpia Constitució. Altrament es podria convertir amb el temps en un instrument obsolet, i necessitem tenir una referència que ens uneixi més que ens divideixi." Per al procés de reforma, destaca que "en aquest temps transcorregut existeix nombrosa jurisprudència interpretant alguns articles constitucionals, que s'hauria de tenir en

compte en una eventual modificació". En la línia de reformar l'actual model d'Estat es manifesta Josep Verde i Aldea: "Una bona Constitució, i l'espanyola de 1978 ha demostrat que n'és, té vocació de permanència, ja ha estat revisada en un parell d'ocasions per adaptar-la als nous tractats de la Unió Europea. Per tant, les modificacions són possibles i fins i tot desitjables i crec que se n'hauria d'emprendre una, amb reflexió i consens per a afermar la línia federalista iniciada amb la 'autonomització' constitucional del 78". Sobre aquesta mateixa qüestió Miquel M. Panadés assenyala que la Constitució és revisable "perquè tot ho és" però "especialment pel tema nacional, en el sentit de nacionalitats històriques. Tot i que és un mal moment per una política social més progressiva, hauria de reconèixer el dret a l'autodeterminació dels pobles i que les nacionalitats puguin exercir a través dels seus parlaments aquest dret".

Altres punts de modificació són proposats per Gemma Fernández per qui s'hauria de fer "una mica més de cas al ciutadà i

a les exigències que van sortint amb els anys, especialment, en matèria d'estrangeria i d'immigració".

A diferència de la resta de companys entrevistats, José Luis Salido reconeix que "els textos constitucionals són disposicions normatives i, per tant, subjectes a variacions temporals" però en el cas de la Constitució Espanyola considera "que segueix vigent i, en conseqüència, no és necessària la seva actualització".

Lencaix amb Europa

La promulgació d'una Constitució Europea també planteja alguns interrogants sobre la incidència que pot tenir sobre el text constitucional que es va aprovar l'any 1978. En aquest sentit Josep Verde i Aldea diu: "Dependrà del contingut de la Constitució europea. El projecte que hi ha en aquest moment no crec que exigeixi cap modificació de la Constitució espanyola". Josep Lluís Vilaseca admet que la Constitució Europea "és imprescindible per anar endavant i consolidar la Unió Europea" de totes maneres lamenta que "com a membres d'una nació sense estat

no hi estiguin reflectits els nostres drets com a poble", però pensa "que el temps i la realitat s'anirà imposant". Quan Espanya va ingressar en la Comunitat Europea, ja es va haver de modificar un article de la Constitució Espanyola, per la qual cosa José Luis Salido es pronuncia en el sentit que "si la voluntat política dels europeus és tenir una Europa Unida també en l'organització política, necessitaríem igualment un text que sigui únic i comú per a tots els països, encara que això signifiqui modificar les constitucions estatals davant una pèrdua de sobirania". Per la seva banda, Miquel M. Panadés creu que "de cap manera la concentració de poders a Europa anirà en detriment del poder dels estats" creu que no té perquè ser així "automàticament" perquè els estats "ja se'n cuidaran prou que no interfereixi en les seves constitucions". Finalment, Gemma Fernández creu que "és important que hi hagi una regulació, una carta de principis comuns" i que mentre hi hagi respecte per totes les parts no ha de ser necessàriament negatiu.

COMPRA - VENTA DE SOCIEDADES MERCANTILES ESPAÑOLAS - EXTRANJERAS 24 HORAS PRECIOS SIN COMPETENCIA

DESPACHO PROFESIONAL EN LA INTERMEDIACION-ASESORAMIENTO DE OPERACIONES DE COMPRA - VENTA DE SOCIEDADES MERCANTILES NACIONALES Y EXTRANJERAS, CON Y SIN ANTIGUEDAD

AFFIRMA

SERVICIOS

- Sociedades Limitadas
- Sociedades Anónimas
- Sociedades Extranjeras, Off Shore, Trust, Fideicomisos
- Administradores / Accionistas
- Dirección / Administración
- Apertura y Mantenimiento de Cuentas Bancarias
- Oficinas virtuales en cualquier lugar del mundo
- Cualquier capital social
- Amplio objeto social

PREPARE A SUS CLIENTES OFRECIENDO

- PROTECCION ACTIVOS-PATRIMONIO
- REDUCCION IMPUESTOS
- ALTERNATIVAS CASOS DISOLUCION/LIQUIDACION
- PLANIFICACION FISCAL INTERNACIONAL

DISPONIBILIDAD DE SOCIEDADES EN MADRID

CENTROS DE NEGOCIOS

- Domiciliación social-fiscal
- Alquiler despachos/salas reuniones
- Servicios administrativos
- Recepción correspondencia, llamadas y fax
- Traducciones/interpretes

HORARIO ININTERRUMPIDO

Consejo de Ciento, 255. Ppal. • 08011 BARCELONA • Tel. Centralita: 902 88 88 72 • Fax: 93 451 05 01
web: www.affirmagrupo.com • e-mail: diserrano@affirmagrupo.com

PARES DE LA CONSTITUCIÓ ESPANYOLA DE 1978

Els 'pares' de la Constitució, Manuel Fraga, Gabriel Cisneros, Miguel Herrero de Miñón, Gregorio Peces-Barba, José Pedro Pérez-Llorca, Miquel Roca i Jordi Solé Tura, han tingut oportunitat de pronunciar-se, en els darrers mesos, sobre els mèrits de la Carta Magna. N'han destacat especialment l'enfortiment dels drets individuals i les llibertats civils i la seva garantia jurisdiccional efectiva, l'expressió del pluralisme legítim, la modernització d'Espanya als àmbits social, econòmic i cultural, així com el reforç de la presència espanyola al món. Coincideixen en què el text constitucional també ha acreditat la seva aptitud per permetre el desenvolupament d'alternatives de Govern de diferent signe ideològic i per fer possible i establir i legitimar les alternances polítiques.

Reproduïm a continuació dos articles que Gabriel Cisneros i Miquel Roca han elaborat especialment per a món jurídic amb motiu de l'aniversari de la Carta Magna.

1978-2003

Les xifres de llavors i d'ara

Quan es va aprovar la Constitució, Espanya tenia 36.666.826 d'habitants, dels quals el 51 % eren dones i el 49% homes. Transcorreguts gairebé 25 anys, la població s'ha incrementat un 14%, arribant als 41.837.894 habitants al gener del 2002, amb el mateix percentatge de dones i homes.

Algunes dades estadístiques reflecteixen els canvis produïts al país al llarg d'aquest quart de segle. Pel que fa a l'educació, l'any 1978 el 6'3% dels espanyols majors de 15 anys eren analfabets mentre que al 2002, aquest percentatge és de 2'2%. Les xifres es disparen en l'àmbit universitari: al 1978, el nombre d'alumnes matriculats a les facultats universitàries va ser de 406.485, mentre que al curs 2002-2003 ha estat de 1.488.161 alumnes. La distribució de la població també ha variat: l'any 1978, la població rural arribava al 29%, mentre que, al 2002, el percentatge és del 22%. Aquell any, hi havia 158.347 estrangers, que representaven un 0'4% mentre que actualment la xifra s'incrementa a 1.977.944 persones, que comporten un 4'7% de la població.

Cens a 31 de desembre de 1978

Exercents : 2.837
No exercents: 2.059
Homes: 4.465
Dones: 431
Cens total: 4.896

Cens a 29 d'octubre de 2003

Exercents : 13.286
No exercents: 3.817
Homes: 10.261
Dones: 6.842
Cens total: 17.003

Miquel Roca

¿Què ha representat la Constitució de 1978?

Es fa difícil, en poques paraules, definir el que va representar la Constitució del 78. I es fa especialment difícil quan, a més, els records del passat es dilueixen pel pas del temps. Queda lluny el record de la Dictadura; per a molts joves ni tan sols és record, és simplement una pàgina en un llibre d'Història. Però la Dictadura va existir i es va construir damunt les cendres d'una espantosa guerra civil, culminació d'una història d'intolerància, de confrontació, d'aixecaments militars, de les llibertats perseguides. La Història d'Espanya ha estat un seguit de fets que no han tingut el respecte a la llibertat com a escenari més freqüent.

● La Constitució del 78 va venir a trencar aquesta visió històrica i, avui, vint-i-cinc anys després podem afirmar que, amb la seva vigència, l'Estat espanyol ha viscut l'etapa de normalitat institucional i democràtica més llarga de tota la seva història, en l'edat moderna i contemporània. Seria absurd atribuir a la Constitució l'èxit d'aquesta situació; és un èxit que, en tot cas, correspon al conjunt dels ciutadans que han estat capaços de demostrar-se a si mateixos que la seva

voluntat ha estat més forta que els intents involucionistes dels nostàlgics del règim anterior.

● Però, en tot cas, la Constitució del 78 és el símbol d'aquesta nova realitat. Avui, encara ens queden moltes coses per fer i d'altres per consolidar; segurament ja podem, fins i tot, començar a parlar de modificar-ne algunes de les que vam incorporar l'any 78. Però tot el que s'hagi de fer té bases més sòlides, vies democràtiques d'actuació, instruments per al diàleg. Avui, Espanya, forma part d'Europa, participa en el concert internacional; és un país que ha deixat lluny la seva imatge de la confrontació fratricida.

● Catalunya encara té molt a dir i a fer en aquest nou escenari. Però també, per a nosaltres, la Constitució del 78 ha marcat una situació de reconeixement que ens ha de permetre enfocar el futur amb més confiança.

● Certament, la Constitució del 78 ha marcat el final d'una etapa i el començament d'una altra. Ens correspon a tots que el futur faci honor a les esperances dipositades en aquell text ara fa 25 anys.

Gabriel Cisneros

La distribución territorial del poder político

El propósito de compromiso para acotar el terreno de coincidencias imprescindibles sobre las que articular la diversidad, gran acierto que permitió elaborar la primera de las constituciones españolas alcanzada mediante pacto, no pudo llevarse hasta las últimas consecuencias al regular la organización territorial del Estado, quedando abiertas determinadas opciones, con la esperanza de que el modelo iría conformándose satisfactoriamente a través de la praxis constitucional. Tampoco ahora sería posible un pacto mejor.

A nadie se le oculta que el difícil equilibrio logrado adolece, en algunos aspectos, de cierta ambigüedad. Pero no puede negarse que, en las cuestiones fundamentales, los compromisos fueron auténticos y que se plasmaron con meridiana claridad: el pueblo español, titular de la soberanía nacional; el fundamento de la Constitución en la indisoluble unidad de la nación española; el reconocimiento y la garantía del derecho a la autonomía de las nacionalidades y regiones; la dignidad de la persona, los derechos inviolables que le son inherentes y el libre desarrollo de la personalidad, como fundamento del orden político.

Es cierto que el Título VIII no configuró un modelo acabado de organización territorial del Estado, pero diseñó los mecanismos que han permitido crearlo con éxito, desencadenando un proceso descentralizador sin precedentes, hasta alcanzar el mayor nivel de autogobierno existente en Europa. Es

posible que, como alguien ha dicho, los nacionalismos hayan llegado más allá de donde iban. En todo caso, es inevitable el agotamiento del proceso de transferencias y eso explica las aventuras secesionistas, que sólo podrían emprenderse si los españoles revocaran globalmente el pacto constitucional. Parece, pues, inaplazable el tiempo en que se produzca un cambio de signo en el proceso desintegrador y en que la colaboración y la solidaridad sucedan a la reivindicación.

La Constitución Española en el siglo XXI: la futura Constitución Europea

No veo ninguna razón para que la Constitución del siglo XXI sea otra que la de 1978. Si durante el cuarto de siglo transcurrido hemos culminado su desarrollo, no hemos agotado su ciclo de vigencia. Por el contrario, es ahora cuando su vigor alcanza la plenitud.

Tampoco mermará su eficacia la próxima Constitución Europea, que será aprobada mediante un Tratado y que, como establece el artículo 1º del Proyecto, "nace de la voluntad de los ciudadanos y de los Estados de Europa" y "crea la Unión Europea, a la que los Estados miembros confieren competencias para alcanzar objetivos comunes". El artículo 5 añade: "La Unión respetará la identidad nacional de sus Estados miembros, inherente a las estructuras fundamentales políticas y constitucionales de éstos, también en lo que respecta a la autonomía local y regional"

Acord del TSJC per prevenir retards en assenyalaments

El Col·legi de Barcelona ha acollit favorablement l'Acord adoptat per la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya del 21 d'octubre de 2003 que té com a propòsit ajudar a verificar els judicis senyalats de manera que puguin reduir-se'n els retards, demores i suspensions.

No obstant això, i atès que els retards i les esperes als jutjats i tribunals constitueixen una de les xacres de la Justícia que perjudiquen els drets dels justiciables i dificulten a l'advocat exercir la seva defensa amb totes les seves garanties, el Col·legi continuarà vetllant pels interessos del nostre col·lectiu, fent el seguiment del compliment d'aquestes normes així com promovent l'adopció d'altres mesures que reduïxin l'injustificat temps d'espera als jutjats i tribunals.

Pel seu interès, a continuació us reproduïm l'acord del Ple de la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

SERGI GRANÉN

EL CONTINGUT DE L'ACORD

"Intervenien tots els assistents al Ple, manifestant les seves opinions, i després de les corresponents discussions s'adoptà el següent acord:

"Un dels drets recollits a la Carta dels drets dels ciutadans davant de la Justícia, aprovat pel Parlament de la nació el dia 16 d'abril de 2002, és el que les actuacions judicials en les quals resulti preceptiva la seva compareixença aconseguixin la màxima puntualitat, així com a rebre informació sobre les raons dels retards i suspensions dels judicis.

D'altra part, és tema recurrent en les reunions que realitza anualment la Sala de Govern amb els diferents col·lectius relacionats amb l'Administració de justícia, la crítica pel retard amb què s'inicien els judicis prèviament assenyalats.

La Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya és conscient de la dificultat que comporta en molts casos aconseguir que els judicis se celebrin puntualment ja que en ells influeixen factors de vegades imprevisibles que ocasionen la demora i així ho ha fet saber als col·lectius afectats, singularment Advocats i Procuradors.

Tanmateix entén que algunes pràctiques poden ser millorades sensiblement i amb això la imatge de l'Administració de Justícia davant els ciutadans i els professionals que els representen o assessoren.

Aquesta prevenció, realitzada a l'empara de l'article 162 de la Llei Orgànica del Poder Judicial, no té cap altre propòsit que el d'ajudar a verificar els assenyalaments de manera que puguin reduir-se els retards, demores i suspensions dels mateixos, motiu pel qual qualsevol altre sistema que, en consideració a les específiques particularitats de cada partit judicial, s'estimi

més convenient per aconseguir el mateix final, és lògicament admissible.

Normes per a aquells judicis que assenyalen el propi Jutjat o Sala (Jutjats de 1a Instància, Instrucció, Mixtes, Socials, Contenciosos-Administratius, Menors, i restants Sales i Tribunals)

1a. - El primer assenyalament ha de començar puntualment. No existeix en principi cap raó vàlida per demorar l'inici del primer judici, el qual ja s'haurà assenyalat per a l'hora que el Jutge, Magistrat o Sala entenguin més convenient, dins del temps més pròxim a l'inici de les hores d'audiència.

L'estudi del primer judici i dels posteriors haurà hagut de realitzar-se, doncs, amb antelació a l'hora assenyalada per a la seva celebració.

2a. - A fi d'evitar l'acumulació de retards s'haurien d'assenyalar en primer lloc aquells judicis en els quals previsiblement per la matèria o nombre d'intervenients previstos, vagin a ser de menor durada o puguin ser desistits o transigits.

Al contrari s'assenyalaran en últim lloc aquells en els quals per la matèria o nombre de persones que hagin d'intervenir es presumeixi seran de major durada.

3a. - Els judicis s'hauran d'assenyalar en els dies i amb la cadència temporal necessària en funció dels paràmetres anteriors i en el número adequat perquè, sense aglomeracions i sense donar lloc tampoc a temps morts, puguin ser celebrats amb la diligència que exigeixi el procediment.

4a. - Per evitar en la mesura possible les suspensions dels judicis, els funcionaris, sota la supervisió del Secretari judicial, hauran de comprovar amb la suficient antelació que han estat

citades aquelles persones que devien ser-ho, amb les instruccions o prevencions que en cada cas estableixi la Llei (p.ex.: article 304 o 375 de la Llei d'Enjudiciament Civil, etc.).

De la mateixa manera s'haurien d'utilitzar tots els mecanismes legals per a la designació d'Advocats i Procuradors d'ofici amb l'antelació suficient.

Si, malgrat les recomanacions anteriors, el judici se suspèn, o bé la intervenció de les persones citades ja no és necessària, s'ha de donar l'oportuna explicació sobre els motius de la suspensió o la causa de la no necessitat de la seva participació.

5è. - En els judicis de llarga durada s'hauria preveure la citació escalonada de les persones que han d'intervenir.

Particularitats per jurisdiccions. Jurisdicció civil

En els judicis civils en els quals sigui part o hagi d'intervenir el Ministeri fiscal, de tenir dificultats per a la seva assistència, es procurarà fer coincidir l'assenyalament amb el dia que hagin de celebrar-se altres judicis penals als quals també hagi d'acudir.

Els judicis que podrien assenyalarse en primer lloc en funció dels paràmetres abans exposats serien els de desnonament, judicis verbals, de circulació etc.

En l'acte de l'audiència prèvia dels judicis ordinaris pot preguntar-se als defensors de les parts sobre el temps de durada previsible del judici i en funció d'això verificar l'assenyalament.

Jurisdicció penal

Seria convenient que els judicis en què intervinguin menors fossin assenyalats en primer lloc per evitar la seva espera i la seva permanència amb els altres intervenients d'al-

tres judicis.

En el cas que existeixin diversos jutjats del Penal es procurarà unificar criteris tenint en compte la llunyania del jutjat de procedència de l'assumpte (la Seu d'Urgell, Puigcerdà, Vielha,...) de manera que no s'assenyalin en primer lloc en consideració a la distància del desplaçament, ni s'obligui els professionals dels esmentats partits a viatjar diverses vegades en una mateixa setmana, la qual cosa s'evitaria de fixar-se un mateix dia de celebració d'aquests judicis a tots els jutjats.

Jurisdicció social

L'acumulació d'assenyalaments un mateix dia provoca sens dubte dilacions que podrien ser evitades distanciant-los.

Judicis ràpids no assenyalats pel jutjat.

Es revisarà periòdicament si el temps previst a l'agenda d'assenyalaments fins a la data és suficient disposant el necessari en cas contrari.

Sotmès a la consideració de la Sala, per la mateixa, s'APROVA L'ESMENTAT ACORD per unanimitat".

NOVA ENTRADA ALS JUTJATS D'INSTRUCCIÓ I PENAL DE BARCELONA

El Jutjat Degà de Barcelona ha fet saber, en una carta dirigida al deganat del Col·legi, que els advocats i els procuradors podran accedir als jutjats d'Instrucció i Penal de Barcelona pel control situat a l'entrada dels jutjats de Guàrdia al Passeig de Picasso.

Convocatòria dels premis del Col·legi d'Advocats de Barcelona

El Col·legi d'Advocats de Barcelona convoca, una edició més, el Premi Duran i Bas, el Premi Memorial Degà Roda i Ventura i el Premi Ferrer Eguizábal, destinats a guardonar el millor treball presentat sobre el tema que les bases estableixen i que a continuació us transcrivim. Els premis estan dotats, respectivament, amb 1.503, 3.005 i 6.001 euros.

PREMI DURAN I BAS

Bases:

- 1.- El premi està dotat amb 1.503 euros.
 - 2.- Podran optar al Premi els Llicenciats en Dret i els estudiants d'una Facultat de Dret.
 - 3.- El premi està destinat a ajudar a la realització d'un treball sobre un tema de Dret privat.
 - 4.- Els interessats hauran de presentar a la Secretaria de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona (Mallorca, 283) el títol i un índex ben detallat del desenvolupament del tema proposat, la bibliografia que pensen utilitzar per a la seva realització, el calendari d'execució del treball i finalment el "curriculum vitae".
 - 5.- Tots els treballs podran ser presentats a concurs des de la publicació d'aquesta convocatòria. La data límit de presentació serà el 15 de desembre de 2003.
- Per a aquells treballs enviats per correu certificat, la data del mata-segells determinarà l'acceptació o no de l'enviament.
- 6.- El Jurat del Premi serà la Junta de Govern de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona.
 - 7.- La decisió del Jurat es comunicarà als candidats prèviament a la celebració de la Festivitat de Sant Raimon de Penyafort.
 - 8.- Les normes d'adjudicació d'aquest Premi estan a la disposició de tots els interessats a la Secretaria d'aquest Col·legi.
 - 9.- La participació en aquest Premi suposa la plena acceptació de les presents bases.

PREMI MEMORIAL DEGÀ RODA I VENTURA

Bases:

- 1.- El premi està dotat amb 3.005 euros.
- 2.- Podran optar al Premi els Llicenciats en Dret i els estudiants d'una Facultat de Dret.
- 3.- El premi està destinat a guardonar un article, assaig o llibre que versis sobre Col·legis Professionals i exercici de les Professions liberals, especialment l'advocacia, publicat en el territori de l'Estat Espanyol i escrit en qualsevol de les llengües que en ell es parlen entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2003.
- 4.- Els interessats hauran de presentar els seus treballs a la Secretaria de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona (Mallorca, 283).
- 5.- Tots els treballs podran ser presentats a concurs des de la publicació d'aquesta convocatòria. La data límit de presentació serà el 31 de desembre de 2003.

Per a aquells treballs enviats per correu certificat, la data del mata-segells determinarà l'acceptació o no de l'enviament.

- 6.- El Jurat es reserva el dret d'adjudicar el premi a un treball publicat que s'ho mereixi, encara que no s'hagi presentat a la Secretaria del Col·legi, sempre que s'hagi publicat dins de l'any 2003.
- 7.- El Premi s'atorgarà dins el primer trimestre de l'any 2004.
- 8.- La participació en aquest Premi suposa la plena acceptació de les presents bases.

PREMI FERRER EGUIZABAL

Bases:

- 1.- El premi està dotat amb 6.001 euros.
 - 2.- Podran optar al Premi els Llicenciats en Dret i els estudiants d'una Facultat de Dret.
 - 3.- El premi està destinat a guardonar el millor treball presentat sobre les Hisendes locals.
 - 4.- Els treballs que optin al Premi hauran de presentar-se a la Secretaria de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona (carrer Mallorca, 283) i el termini per a llur presentació acabarà el 15 de desembre de 2003.
- Per a aquells treballs enviats per correu certificat, la data del mata-segells determinarà l'acceptació o no de l'enviament.
- 5.- Els treballs hauran de presentar-se escrits a màquina, en català, i amb una extensió mínima equivalent a cinquanta folis a doble espai, juntament amb un resum del treball mateix d'un màxim de dues-centes paraules, i amb les dades d'identificació de l'autor o autors, complementades amb un breu curriculum acadèmic i/o professional.
 - 6.- El Jurat podrà declarar desert el Premi.
 - 7.- L'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona, d'acord amb la legislació vigent, adquirirà els drets econòmics derivats de la propietat intel·lectual del treball premiat i decidirà sobre la conveniència o no de la seva publicació.
- Si en el termini d'un any no es procedís a la seva publicació, s'entendrà que es renuncia a aquest dret.
- 8.- El nom del guanyador o guanyadors del premi es farà públic durant la sessió solemne dels actes celebrats per l'Il·lustre Col·legi d'Advocats per a commemorar la festivitat de Sant Raimon de Penyafort, el gener de 2004.
 - 9.- Els treballs no premiats podran ser recuperats pels seus autors en el termini de tres mesos a partir de la concessió del Premi.
 - 10.- La participació en aquest Premi suposa la plena acceptació de les presents bases.

ANIMUS JOCANDI

El Col·legi impugna el Pressupost Extraordinari del CGAE

El Col·legi d'Advocats de Barcelona ha presentat un recurs d'impugnació del pressupost extraordinari del *Consejo General de la Abogacía Española* (CGAE) per finançar el Projecte d'Infraestructura Tecnològica que ascendeix a 10'2 milions d'euros. Des del Col·legi es considera que si tira endavant, el projecte pot suposar que l'advocacia de l'Estat perdi definitivament el tren de les noves tecnologies.

El pressupost es va aprovar amb el vot en contra dels Col·legis de Barcelona, Madrid i Guipúscoa, al vuitè Congrés de Salamanca que es va celebrar a principi d'octubre. La decisió d'impugnar aquell acord està motivada des d'una triple vessant tècnica, econòmica i jurídica.

D'una banda, els informes tècnics sol·licitats pel Col·legi d'Advocats de Barcelona conclouen que el projecte tecnològic del CGAE neix obsolet. Pel que fa a la iniciativa de firma digital que el CGAE pretén desenvolupar en quatre anys, hi ha consens en què el marc normatiu canviarà en breu i que si s'aplica la llei tal i com està configurada no existirà espai per a prestadors de serveis com els que preveu el Consejo. A més, el cost del projecte és més elevat que el de diversos proveïdors de reconegut prestigi que per tecnologies similars podrien oferir el mateix servei.

D'altra banda, i malgrat la magnitud del Projecte, els membres del Ple del CGAE no van disposar de la documentació necessària amb anterioritat suficient a la votació. La votació no constava a l'ordre del dia de la reunió. La informació era contradictòria i incompleta, ja que tampoc es van especificar paràmetres tècnics imprescindibles per poder avaluar de forma rigorosa la viabilitat del projecte.

El projecte tecnològic del CGAE pot provocar un important desequilibri econòmic per als col·legis, amb l'agreujant que l'acord es va prendre a final d'any quan els col·legis ja estan elaborant els pressupostos del següent exercici. El Col·legi d'Advocats de Barcelona ha calculat la repercussió econòmica que l'execució de l'acord del CGAE tindria per als advocats, i que suposarà un increment del 64% en les aportacions dels col·legis al *Consejo*.

Al Portal de l'Advocat (www.icab.es), la seu virtual del Col·legi, es pot consultar el text íntegre del recurs i els documents que l'acompanyen.

- L'any 1999, de cada quota d'inscripció d'un nou col·legiat, 30 euros estaven destinats directament al CGAE. L'any 2003 aquesta quantitat ascendeix fins als 150 euros, un augment del 500%.

Segons els informes pericials que acompanyen el Recurs, des del punt de vista tecnològic l'elecció resulta inadequada per les indeterminacions en la planificació del projecte i en la utilització de tecnologia obsoleta.

- El Pressupost Extraordinari aprovat preveu unes partides en concepte de despesa i inversió per al període 2004-2007 per import de 10,2 MM d'euros. Els Advocats de Barcelona, en aplicació del Pressupost esmentat, haurien d'efectuar unes aportacions extraordinàries al CGAE per import de 180.878,1 euros el 2004, 163.156,44 euros el 2005, 158.616,18 euros el 2006 i 152.025,48 euros el 2007.

- El projecte d'innovació tecnològica del CGAE és més car que el d'altres proveïdors de reconegut prestigi que per tecnologies similars podrien oferir el mateix servei. A més, pel que fa a les iniciatives de firma digital i de certificació de la firma digital que el CGAE ha de desenvolupar a quatre anys vista, hi ha consens en què el marc normatiu canviarà en breu i que si s'aplica la llei tal i com està configurada no existirà espai per a prestadors de serveis com els previstos en el projecte del Consejo.

- El Col·legi d'Advocats de Barcelona és l'únic col·legi català que va votar en contra d'aquest pressupost extraordinari i que l'ha impugnat.

Barcelona Madrid

Su Sociedad Limitada

en menos de 8 horas con la garantía del líder

gts
Gestión y Transmisión de Sociedades

Josep Irla i Bosch, 4
08034 Barcelona
Fax: 93 205 30 90
info@eurosl.com

- Garantía absoluta respaldada por más de 3.000 clientes en todo el mundo
- Un servicio transparente, rápido y eficaz
- Dedicación exclusiva a la transmisión de sociedades limitadas desde más de 5 años

GTS - Gestión y Transmisión de Sociedades - líder indiscutible en el sector en Catalunya forma parte de la red europea EUROSL que agrupa bajo un sello de calidad a las mejores empresas europeas.

93 205 60 53

www.eurosl.com

Acte solemne en Defensa del Dret civil català

FOTO MÒBIL

Més de 5.000 persones i 300 institucions s'han adherit al Manifest.

Les entitats més representatives del món jurídic català van celebrar, dimarts 28 d'octubre, l'acte solemne en què es va presentar el Manifest que ha elaborat la Comissió de Juristes en Defensa del Dret Civil Català. Més de 5.000 persones i 300 institucions, entre elles el Col·legi, s'han adherit al Manifest que continua obert a noves adhesions (www.manifestdretcivil.org). Van presidir l'acte el Degà, Jaume Alonso-Cuevillas, el rector de la UB, Joan Tugores i el president de la Comissió de Juristes, Josep-D. Guàrdia.

Alonso-Cuevillas va destacar que altre cop la societat catalana s'havia hagut de mobilitzar perquè s'estava qüestionant la competència legislativa de Catalunya en matèria de Dret Civil amb la presentació dels tres recursos presents davant del Tribunal Constitucional pel Govern

de l'Estat contra les tres lleis aprovades pel Parlament de Catalunya, Llei 25/2001, de 31 de desembre -de l'accessió i ocupació-, Llei 19/2002, de 5 de juliol -de drets reals de garantia-, i Llei 29/2002, de 30 de desembre -Primera Llei del Codi Civil de Catalunya. El Degà dels advocats de Barcelona va recordar que ja al 1991 i també en un acte solemne que havia tingut lloc al Col·legi el món jurídic català, a través de les seves entitats més representatives, des dels col·legis professionals

a la Universitat, passant per les acadèmies, van signar el "Manifest en Defensa del Dret Civil Català", amb motiu dels recursos plantejats pel Govern de l'Estat contra la Llei 9/1987, de 25 de maig, de successió intestada i contra la Llei 7/1991, de 27 d'abril, de filiacions. Aquell manifest va rebre 2.000 adhesions i finalment el Govern de l'Estat va retirar el seu recurs el 12 de maig de 1992. Alonso-Cuevillas va destacar que en aquesta ocasió s'havien doblat les xifres d'adhesions respecte el 1991, ja que el Manifest compta amb un total de 5.113 -286 d'institucions i corporacions i 4.827 persones-. El Degà va demanar que "es respecti l'autonomia legislativa de Catalunya en aquesta matèria" i que "es retiri el recurs d'inconstitucionalitat presentat pel Govern de l'Estat". En l'acte

també van intervenir el rector de la Universitat de Barcelona, Joan Tugores i Ques, i el president de la Comissió de Juristes en Defensa del Dret Civil Català, Josep-Delfí Guàrdia i Canela. Ambdós van destacar en els seus parlaments que el dret civil català està en perill i que s'ha de lluitar per tal de no permetre que el Dret Civil dels catalans desaparegui sota els principis unificadors de l'Estat. La presidenta del Consell de Col·legis d'Advocats de Catalunya i membre de la Comissió de Juristes en Defensa del Dret Civil Català, Maria Vidal i Sanahuja, va llegir el Manifest. A continuació, es va ratificar el Manifest per part de les 40 entitats redactores del Manifest, entre les quals es troba el Col·legi d'Advocats de Barcelona. El punt i final a l'acte el va posar la participació de la Coral.

L'endemà de la presentació al Col·legi del Manifest, la consellera de Justícia i Interior, Núria de Gispert, va fer públic l'aixecament de la suspensió cautelar de la Primera Llei del Codi Civil català. El Degà Jaume Alonso-Cuevillas va valorar positivament la "sensibilitat mostrada pel Tribunal Constitucional" encara que va tornar a demanar que "es respecti l'autonomia legislativa de Catalunya en aquesta matèria" i que "es retiri el recurs d'inconstitucionalitat presentat pel Govern de l'Estat".

L'Audiència arxiva definitivament la causa contra el Degà

La Secció Setena de l'Audiència de Barcelona, en una resolució ferma i contra la qual no hi ha cap possibilitat d'interposar recurs, ha acordat l'arxiu de totes les actuacions iniciades en la causa contra el Degà del Col·legi d'Advocats de Barcelona, Jaume Alonso-Cuevillas, per la seva tasca al capdavant d'aquesta institució.

El tribunal desestima definitivament els recursos presentats per l'acusació particular, exercitada per Montserrat Avilés, contra l'arxiu que ja havia dictat al març el jutjat d'instrucció núm. 24. L'Audiència "acorda l'arxiu de les actuacions per no ser els fets que les van motivar constitutius d'infracció penal".

La resolució fa una anàlisi detallada dels diferents actes que han estat objecte d'imputació. Pel que fa a les despeses de representació a l'estranger de Jaume Alonso-Cuevillas que han estat objecte d'investigació sumarial a iniciativa de la querellant, la sala considera que es va respectar "escrupolosament" el sistema de control de la despesa establert per la Junta de Govern del Col·legi. En segon lloc, l'Audiència també argumenta que no es pot atribuir "el més mínim indicatiu de rellevància penal" a la contractació d'una assessora jurídica i en l'elaboració per part d'aquesta d'un informe. El tercer motiu del recurs interposat per l'acusació era l'elaboració d'enquestes i la memòria col·legial. D'una banda, el tribunal distingeix entre les enquestes ja que una era de satisfacció col·legial i es

va portar a terme al gener de 2001 mentre que l'altra era particular de la candidatura a la reelecció de Jaume Alonso-Cuevillas i es va portar a terme a l'abril. Per la recurrent la disparitat d'interessos dels dos encàrrecs no estava deslindada però en canvi l'Audiència considera que "es reveladora l'abundant prova documental incorporada als autos, que aboca justament al contrari". En el cas de la memòria col·legial l'auto raona que "tampoc en aquesta ocasió els documents aportats concedeixen la raó a qui recorre" perquè "falta a la veritat" quan atribueix el pressupost més car al proveïdor que finalment va ser seleccionat. Per tot això, el tribunal diu que no s'ha observat "en la conducta dels presumptes implicats cap indicatiu d'infracció penal" i conclou que no pot "sinó compartir el criteri del jutge d'instrucció d'arxivar els autos també per aquests fets objecte d'imputació". En quart lloc, l'auto raona que la recurrent "no demostra de cap manera" que la selecció d'un àrbitre del Tribunal Arbitral de Barcelona s'efectués "en contravençió de la normativa vigent en la matèria".

Jaume Alonso-Cuevillas s'ha mostrat satisfet en assabentar-se de l'arxiu definitiu de les denúncies presentades en contra de la seva gestió com a Degà. Per Alonso-Cuevillas "és preocupant que sovint es tendeixi a confondre els termes imputat i condemnat" i ha recordat que s'ha de vetllar pel respecte a la presumpció d'innocència.

Inauguració del curs de les Acadèmies Catalanes

MIREIA ARNO

El Col·legi d'Advocats de Barcelona va acollir el 7 d'octubre l'acte solemne i conjunt d'inauguració del curs 2003-2004 de les deu Acadèmies catalanes. La Consellera de Justícia i d'Interior de la Generalitat de Catalunya, Núria de Gispert i Català, va presidir i cloure l'acte en el qual va intervenir el president de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya i vicepresident del Consell Interacadèmic, Robert Follia i Camps. La lectura de la Memòria del curs 2002-2003 va anar a càrrec de la secretària de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya, Alegria Borrás Rodríguez. El discurs d'obertura, titulat "Públic i privat en el Dret de família a Catalunya", el va pronunciar Encarna Roca i Trias, vicepresidenta de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya. Encarna Roca, catedràtica de Dret Civil de la UB i directora de la Revista Jurídica de Catalunya, ha estat distingida aquest any amb la Creu de Sant Jordi.

A L T R E S A D V O C A T S

Josep Maria Espinàs

Escriptor

“El Dret m’ha donat una base humana i mental molt útil”

món jurídic vol donar a conèixer, amb una nova sèrie d’entrevistes, el pensament i la trajectòria de col·legiats o de llicenciats en dret que exerceixen altres activitats diferents de l’advocacia. Inaugurem aquest nou espai amb un entrevistat excepcional, Josep Maria Espinàs i Massip. El col·legiat número 5.448 va compaginar els seus inicis com a escriptor amb una passantia, una feina en una notaria i l’exercici de l’advocacia. Cinquanta anys després, l’escriptor continua mantenint molts dels trets de l’advocat, com el gust per la concreció i pel valor de les paraules, a més d’un gran sentit de la justícia. És lúcid i irònic sense ser amarg, pragmàtic per rebutjar obligacions que no siguin les que imposa la lògica, valent per nedar a contracorrent i intel·ligent per acceptar les veritats de la vida. Té disciplina per treballar però també per trobar temps per pensar.

La següent entrevista resumeix dues hores, que en principi havia de ser una, de conversa. Tant important és començar aviat com acabar a l’hora, diria unes setmanes després des del seu “Petit Observatori” a El Periódico, arran de l’acord del TSJC per reduir els retards en els assenyalaments. Malgrat tot, amb paciència i amabilitat va dissimular que ens allarguéssim. Ens va acompanyar fins a l’ascensor i vam marxar convençuts del seu compromís amb la veritat sense artificis. En algun moment de l’entrevista, havia dit que amb el temps havia après a escriure i a viure. La nostra sospita és que sempre n’ha sabut.

Tornaria a estudiar dret amb l’oferta de formació universitària que hi ha avui en dia?

No sé com s’estudia el dret avui però, en tot cas, jo no me’n penedeixo gens d’haver estudiat dret. Vaig exercir quatre anys, m’he arribat a posar la toga i tot com si fos un Perry Mason. Però a mi, que no he aprofitat la carrera de dret per després treballar, m’ha donat un sentit de la regulació de la societat, de les normes, dels drets. Tinc una sèrie de conceptes que no hauria tingut si no hagués estudiat dret. Naturalment, ara no podria exercir d’advocat perquè no estic al corrent de totes les lleis que han

arribat a sortir però sí que una base i una visió jurídica del món, de la relació entre persones i societats, jo em penso que ho he après i ho he mantingut gràcies als estudis de dret i penso que això és bo. A més, és veritat que qualsevol estudi t’ajuda a mantenir una disciplina mental o una organització mental dels coneixements. En aquest sentit, la vida universitària penso que té aquestes qualitats o aquests avantatges.

“I per què no vas estudiar filosofia i lletres”, et ve a dir la gent, “sí després t’has dedicat a escriure?”. Em penso que ja ho he fet bastant bé de no estudiar filosofia i lletres perquè m’ho hauria cregut massa que era important i, en canvi, haver

estudiat dret m’ha donat des del punt de vista humà i mental una base que m’ha estat molt útil.

De seguida l’escriptura li va prendre més temps i al final només passava pel despatx un parell d’hores a la tarda.

Sí, era molt modest però vaig tenir quatre o cinc casos molt interessants per a mi, curiosos, sense importància però que em van ajudar a conèixer una mica el món. Vaig estar treballant una temporada en una assessoria benèfica jurídica que havia muntat el bisbat, em sembla. Vaig estar a dret de família i en aquest temps vaig veure casos realment dramàtics de com funcionava la justícia. Com el d’una noia que el seu marit tornava cada dia borratxo, l’apallissava i la tirava escales avall. Per entendre aquella època i l’advocat jove que posa esperances i il·lusions a les coses... vaig presentar una demanda de separació de béns perquè no l’apallissés cada dia, vaig anar al jutjat, vaig anar al bisbat i em va rebre un capellà que em va dir: “Molt bé, molt bé”. Quan és el termini de presentar proves, les presento i il·lusionadament pregunto: “L’altra part ha presentat alguna prova?”. Em diuen que no, penso “ja està”, i demano: “Quan la practicarem aquesta prova?”. Estàvem al mes de febrer i em van dir: “A veure si durant aquest any la podem practicar”. Aquella tarda jo havia de dir-li a la dona que aguantés pallisses durant un any.

Aquestes experiències també són molt útils, són tan tràgiques com vulguis però a mi em van donar una visió de com anava la societat. Vaig fer-ho quatre anys i vaig plegar.

Ha tingut compensacions com la visita del fill d’aquesta senyora, no?

Normalment no ho explico però és veritat. Aquesta senyora havia demanat si podia intentar que el seu fill sortís d’aquest món terrible i pogués estar internat en algun lloc per estudiar i progressar. Recordo que vaig parlar amb algú. No en vaig tenir notícies fins al cap d’un temps quan em van dir: “Sí, aquest noi està en algun lloc”.

Al cap de trenta anys, em truquen. Era un noi que em va dir: “Vostè no em coneix, jo sóc fill d’aquella senyora. He trobat una targeta que deia ‘advocat tal’. Ella me n’havia parlat, només volia saludar-lo i donar-li les gràcies”. I és clar que estàs content perquè has vist coses que estan molt malament i també has vist coses que estan bé. Com a aprenentatge de la vida, l’estudi de dret penso que és interessant.

Com era el Col·legi al qual vostè es va inscriure?

No l’he viscut pas mai, jo vaig fer el tràmit de col·legiar-me i a partir d’aquest moment res. Com que vaig plegar de seguida de ser advocat, la vida corporativa no l’he feta mai. No he fet vida de relació amb advocats.

Sí que deu recordar la Universitat?

La universitat més, perquè la convivència era constant. A més, eren moments de repressió molt bèstia. El món universitari sí que l’he viscut. Estudiant dret vaig conèixer algunes persones que després han tingut molta importància a la vida pública i cultural. Va ser una generació en la qual van sortir noms que després han estat molt famosos. Parlo d’en Josep Maria Castellet, d’en Manuel Sacristán, d’en Folch i Camarasa, d’en Josep M. Ainaud que els he reconegut després en la vida civil, no en la vida jurídica.

De fet, a part de l'escriptura vostè ha tingut una gran activitat cultural com per exemple en el camp de la música. Com s'ho fa per mantenir la calma?

Bé, jo faig cinc minuts de vacances cada dia, després dec fer una hora de vacances cada setmana i mai he fet ni un mes ni quinze dies de vacances, mai a la meua vida. Un dia vaig dir-me: "Escolta, tu no tens vacances, tu no cobres pagues dobles, tu no pagues jubilació, és a dir, tu no deus haver treballat mai!". El fet de viure va tan lligat a l'experiència d'escriure que si un dia estic nerviós o tinc algun problema, em poso a escriure i no existeix res més, ni jo existeixo, el meu cos ja no em fa mal.

Hi ha una altra qüestió important i és que jo crec molt en la compartimentació mental, al menys jo em penso que la tinc. Com que he fet moltes coses diferents he tingut la necessitat d'oblidar el que estava fent cinc minuts abans per començar a fer una cosa totalment diferent al cap de cinc minuts. I això suposo que s'aconsegueix millorar-ho amb el temps. En aquest moment el que feia un minut abans no ho recordo, no en tinc ni idea, i el que faré quan deixem de tenir aquesta conversa no ho tinc present ara, o sigui que no m'interfereix. Sempre és el present. Sóc capaç de deixar un article o un llibre a mitja frase perquè en aquell moment arriba algú i jo no dic mai "esperis que acabo la frase", la deixo a la meitat i faig l'altra cosa i després quan s'ha acabat torno a la mitja frase i l'acabo, però mentre no hi estic pensant.

Aquesta habilitat seria altament recomanable per molts companys perquè realment l'exercici de la professió, amb l'estil de vida modern, genera aquestes constants interrupcions.

Posar un ordre i un mètode per a mi és decisiu. Val a dir que no tinc ni passat ni futur, jo tinc un present que és el que m'organitzo des d'aquest punt de vista. Per això, el viatges a peu per a mi són extraordinaris. Entre més de setanta llibres, he fet setze viatges a peu perquè ara sortirà "A peu per la Costa da Morte", que és una experiència extraordinària. Començo a fer el primer pas i tot queda esborrat, ja gaire bé no sé ni qui sóc, tota la meua vida anterior, la familiar, la social, els amics, el que estava fent abans, desapareixen.

Un viatge per la Costa da Morte haurà donat molt de si.

Sí, perquè jo havia fet quinze viatges a peu per l'interior però un viatge seguit per la costa no l'havia fet mai. Pel

Mediterrani és absurd perquè hi ha un hotel cada cent metres i a més trobaràs coneguts. Si volia fer el mar havia de ser l'Atlàntic que és un mar de debò. I realment és difícil perquè si no et vols allunyar de la costa et trobes amb camins que són durs, de pedra, i el mar el tens allà mateix. L'experiència contínua de soledat, caminant pel mar fins que trobes un poblet petit, és molt atractiva, molt

força. La gent del mar no té res a veure amb la de l'interior i, com deia la meua editora Isabel Martí, no té país. La costa de l'Atlàntic és una mena de franja i no tens la sensació que allò

sigui un país, el país està al darrere, allò és com un corredor independent. Hi vaig anar i encara vaig veure chapapote. La primera frase que vaig sentir va ser del taxista que em va portar de l'aeroport de Santiago a Laxe que era el punt de partida, després ja vaig fer Laxe, Camelle, Camariñas, Muxía, fins arribar a Fisterra, a la fi del món. Aquesta frase va ser: "Ojalá tuviéramos un chapapote cada quince días".

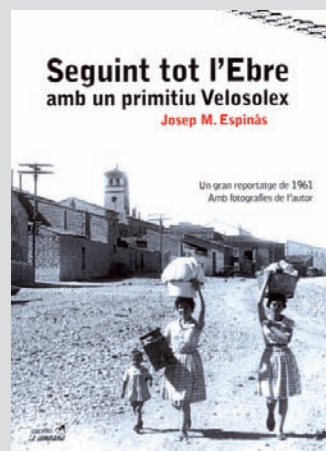
No és la visió que tenim.

Naturalment. Crec que precisament tota aquesta bona gent que va anar a Galícia a netejar chapapote, bona fe que reconec, hi va anar també amb una gran ignorància de Galícia. I després s'escandalitzaven perquè tots van votar al PP, però això és no conèixer Galícia i no té res a veure amb la bona fe d'anar a ajudar. A Muxía hi ha una circumferència a terra perquè hi baixi el Fraga amb l'helicòpter i es posi allà com qui apareix del cel. Hi ha gent de tota mena però no es coneix bé. El viatge a peu et permet conèixer la realitat d'una manera molt més viva, sense compromisos perquè jo no vaig a interrogar com a periodista, no vaig a fer res, sóc l'únic no gallec entre gallecs durant deu dies, l'únic no andalús entre andalusos durant deu dies. Faig immersió autèntica, hi ha una relació amb aquesta gent que no tindria si fos un barceloní que arriba amb un cotxe, para a la plaça i diu: "Aquí com viviu?". Malament, la veritat no sortirà. En canvi, si et veuen arribar a peu deuen pensar: "Aquest boig per què ve per aquí?". Però en contra del que pugui semblar no hi ha cap reserva, ni em pregunten qui sóc, i llavors pots entrar realment a aquest món i explicar-ho després.

Va provar de parlar en gallec?

Sí, a mi m'interessen molt totes les llengües i sí, intentava parlar una mica de gallec. He de dir que tothom em parlava en gallec, tothom. Com al País Basc on tothom també em va parlar en euskera. Haig de dir que no vaig a ciutats, no vaig a Bilbao, vaig pel món del camp.

LA REALITAT SUPERA LA FICCIÓ

J.M. Espinàs: "Surt un nou llibre que no és d'un viatge a peu però que són cinc reportatges que vaig publicar a Destino l'any 61. Vaig seguir tot l'Ebre des de Fontibre fins al mar, quan aquí no hi havia ciclomotors encara, amb una bicicleta francesa amb motoret que en deien Velosolex.

Volia seguir tot l'Ebre sense perdre l'aigua de vista. Vaig pensar

que en cotxe no seria possible perquè les carreteres s'apartarien però que amb una bicicleta sempre trobaria un caminet al voltant del riu. Em vaig equivocar, aquest caminet no hi és, hi ha molts trossos que l'Ebre passa entre uns congostos terribles, tancat allà dins. El resultat és que el Velosolex de quarta mà no funcionava, que s'espatllava a cada moment i que havia d'empènyer quaranta quilos per pujar la muntanya i baixar a l'altra banda. Vaig perdre cinc quilos! Però l'editora que coneix els reportatges em va dir "això es interessant, hauríem de reproduir-ho ara perquè es una experiència d'una aventura poc normal i a més surt una època que avui sembla mentida". Vaig fer fotos, hi ha una gent i uns pobles que deuen haver canviat totalment. Aquest reportatge és un document històric de l'Ebre, des d'una nena que omplia un càntir amb l'Ebre que naixia fins al final, i passes per Cantàbria, Castella, Navarra, Aragó, La Rioja, fins a Catalunya.

És un llibre que recupera la gent que jo em trobava fa 42 anys. Jo volia passar per Aldea de Ebro perquè si fas un reportatge sobre l'Ebre i hi ha un poble que és diu així hi has de passar. Vaig preguntar el camí per anar-hi i un home em diu: "Per què hi vol anar? No hi vagi. Que hi té família?". Dic que no i em contesta: "Que hi va a 'vender peines'?". L'última persona que hi havia passat feia tres anys era per vendre-hi pintes. Jo això com a escriptor no m'ho puc inventar. És molt més interessant, per a mi, les frases que em diu la gent, les situacions que et trobes, que el que jo em pugui imaginar."

C U R R Í C U L U M

Té 76 anys. Va néixer a l'Eixample barceloní i hi continua vivint. Es va llicenciar en Dret el 1949. El mateix any va guanyar el premi Guimerà amb el seu primer article. L'any següent es va col·legiar. Va exercir l'advocacia uns quatre anys, fins que l'escriptura va ocupar-li tot el temps.

Des del 1976 publica una columna diària, primer a l'Avui i, a partir de 1999, a El Periódico. També ha publicat deu novel·les, setze llibres de "viatges a peu", a més de reculls de narracions i col·leccions de reflexions. Ha compaginat la carrera d'escriptor amb moltes altres activitats que l'han portat, per exemple, a ser un dels Setze Jutges, coautor del Cant del Barça i fundador, juntament amb Isabel Martí, de l'editorial La Campana.

Al País Basc, deia alguna frase en euskera per entrar en contacte, la que deia més sovint és "euskeraz ez jakitea damu dat", que vol dir "jo no sé parlar euskera, ho sento". Ho sabia pronunciar bastant bé, perquè tinc facilitat per les llengües. Em contestaven en euskera i llavors jo els havia de dir: "Pari perquè si vostè se n'adona li acabo de dir que jo no sé euskera i ho sento". Però ho havia dit tant bé que és com si ara vingués aquí un noruec i ens digués: "Jo no sé parlar català però ho sento molt". Li contestaríem: "Home, no em digui que vostè no sap parlar català".

Amb el temps vaig anar aprenent paraules. Passava un home i em deia "ondo ibili", així que vaig aprendre a dir "bon camí, bon viatge". Això a mi m'apassiona molt i em diverteix perquè també t'introdueix molt amb la gent. I a Galícia igual, jo sabia alguna frase en gallec i més o menys parlava malament però en sabia prou i tothom em parlava en gallec. He explicat de tant en tant algunes anècdotes en gallec però a gent gallega que he conegut aquí. Vaig anar a acompanyar a una pastora, una noia jove, que portava sis vaques a la Galícia interior. Anàvem parlant i veig que les vaques s'aturen davant un tancat, soles. Nosaltres ens havíem endarrerit una mica i li dic: "Ja saben a quin prat han d'anar les vaques?" i em diu una frase fantàstica: "As vacas non falan mais coñecemento teñen". Quan això ho explico a un gallec, es posa a riure.

M'interessen molt les llengües. Al viatge a Andalusia, la primera frase que em diu un noi, que em vaig quedar parat i molt preocupat, va ser "tecabelo". I jo "perdoni?", i ell va repetir, "tecabelo". Jo li havia preguntat si hi havia un camí per anar de Campil a Huelva i ell em deia: "Tiene que haberlo"... És clar, el teu manual d'instruccions pel castellà no serveix però m'ajuda a estranyar-me del meu món habitual i per intentar aproximar-me als altres.

Està costant molt que el català s'utilitzi a l'administració de justícia. Se li acut que podríem fer?

La solució seria que d'entrada el jutge, en començar el judici, digués: "Si vostè vol parlar en català, parli. Jo l'entendré i, si no, hi ha traductor. Confirmarem que és exactament el que vol dir". Això és un acte de justícia en el sentit més autèntic de la paraula. La invitació hauria de venir del jutge, ha de partir de l'autoritat. Si no se li hagués de demanar al jutge, canviaria molt.

S'ha mostrat satisfet de la independència que té com a escriptor. Creu que hagués pogut ser igual d'independent exercint d'advocat?

Quan jo havia acabat la carrera, o l'estava acabant, i feia aquest any de passantia com a advocat, hi va haver un senyor que em va voler corrompre. O sigui, que la corrupció ja sé que és! Em van oferir una espècie d'oposicions per cobrir l'expedient.

Jo no volia fer oposicions perquè pel meu caràcter, tornar a estudiar i anar-me'n llavors dos anys on sigui per després intentar acostar-me aquí... S'ha de tenir vocació i jo sóc una persona amb una actitud diferent, no m'interessava.

El meu pare no era advocat, per tant, jo ho tenia molt difícil en aquell temps per intentar de guanyar-me la vida fent d'advocat. Em van voler corrompre. Si jo feia unes oposicions m'asseguraven la plaça, me l'assegurava un senyor

que tenia molta influència. Després, li han fet a moltes altres persones. I que passava si el senyor tenia algú de secretari d'ajuntament en un lloc on hi tinguéssis interessos?

He arribat a veure la carta d'un senyor d'aquests que tenia tanta influència que oferia a una persona, que havia estat magistrat abans de la guerra i havia estat represaliat o apartat del càrrec, que s'estimava més si ser magistrat de l'Audiència de Barcelona o president de l'Audiència de Lleida. Aquesta carta jo l'he tingut a les mans. L'altre no sé que va triar i no sé que va passar però imagina't si ets en un lloc que li deus a un senyor!

Això ho he viscut. Ja sé que passa en tots els terrenys, no només als advocats, però tu tens vint-i-dos anys, amb il·lusió i bona fe, i et trobes aquestes històries, et sembla que no te'n sortiràs si vas per aquest camí.

En canvi, com a escriptor no he estat mai subvencionat per ningú. Faig aquests llibres on a mi em sembla, ningú em paga perquè vagi a veure això ni allò, si no vull veure una ermita que és l'orgull del poble no la veig perquè m'interessa parlar més amb un altre que està assegut al costat d'una font. En aquest sentit tinc una independència i una llibertat d'escriure i ho he aconseguit mantenir sempre tota la vida. Ara, no he volgut mai tenir un lloc ni he volgut ser multimilionari i fer negocis, m'agrada viure bé i ja està. M'ha sortit bé i no em queixo. Estic content però aquesta independència, que t'impedeix moltes coses, te'n dóna d'altres ■

Max Arias i Mireia Arnó

ELS DRETS D'AUTOR DEL CANT DEL BARÇA

Una de les últimes preguntes de l'entrevista va servir per confirmar que Josep Maria Espinàs és coautor del Cant del Barça i per preguntar-li si era veritat que no en cobrava els drets d'autor.

L'expressió serena i més aviat riallera li va canviar mentre explicava: "És molt complicat. És una maniobra del Sr. Nuñez i res més. Jo no he volgut posar un plet contra el Barça. Primer, perquè no vull tornar a fer d'advocat per dir-ho així!" I va afegir que no el compensava enfrontar-se a una maquinària legal perquè li poguessin arribar a dir que el cant no l'havia escrit ell. En tot cas, va explicar que si havia intentat fer alguna gestió era pensant amb els coautors i com una obligació moral. "La qüestió està petrificada" va sentenciar després d'explicar irònicament com no havia tornat a sentir mai més res de tots aquells que li havien dit "ja ho miraré".

O B I T E R D I C T A

"Escric millor que abans, perquè el jove ho vol fer bonic i demostrar que en sap i es passa."

"La pregunta no és mai frívola, la resposta pot ser-ho."

"És clar, un problema no es resol fàcilment, per això és un problema." (En relació amb l'ús del català a la Justícia)

"Fer de passant sense ser tu responsable, més que d'una part, és útil però segurament no és imprescindible."

"Com que tinc poca memòria històrica de mi, a vegades tinc la sensació de no haver viscut, i agafo un llibre i dic: Això ho vas escriure? Quin any era?"

"La sorpresa contínua de viure. Aquestes són les grans vacances, trencar la closca habitual i estar disposat a acceptar que la vida és anar movent-te d'un lloc a l'altre sense haver-ho planificat."

"Vaig a dormir cada dia a quarts de tres o a les tres de la matinada. Això vol dir que em llevo més tard i ho celebro molt perquè quan em llevo veig que el món funciona. A mi no em necessiten per a res."

"No tinc ordinador, ni telèfon mòbil."

"Josep Pla, Josep Maria de Sagarra, el meu cunyat Néstor Luján, en Xavier Montsalvatge i jo, que estàvem escrivint a Destino en un moment determinat, tots havíem nascut la primera setmana de març."

"La primera vegada que arribo a un jutjat i lliuro una demanda em diuen: "Un altre assumpte de pobre?". Aquesta és la primera frase que jo he sentit en el món de la justícia. Jove advocat il·lusionat que s'estrena fent una carrera i que pensa que defensarà a aquella dona o a un altre que té raó. Espero que això ja no passi."

"Sóc un advocat que ha rebut per Nadal una caixa de cartró amb tot de forats i a dins un pollastre. Això sí que ja no passa!"

Processos i protocols

Avui dia -encara que la qüestió no és nova- les organitzacions que volen ser eficaces, basen la seva activitat -la que està destinada al compliment de la seva missió- en processos, perquè solament els serveis que es dissenyen, les activitats que es planifiquen i organitzen amb criteri, s'escriuen i es respecten -i el seu compliment és comprovable i es controla-, tenen l'oportunitat d'arribar a l'èxit.

Per Santiago Montaner Gomis

Col·legiat núm. 10.942

FOTO: SERGI GRANÉN

És justament aquesta manera de treballar, allunyada de la que tradicionalment hem practicat els advocats, la primera i més gran dificultat per assolir un nivell de qualitat que ens permeti competir amb possibilitats d'èxit, tot i comptant amb l'exclusivitat d'actuació en la major part de parcel·les del dret. I bona prova d'això és el fet que, en aquelles parcel·les de l'activitat professional on hem perdut l'exclusivitat, tenim grans i poderosos competidors, que poc a poc ens prenen importants quotes de mercat.

La societat actual no és favorable a un estil de treball basat en la improvisació, el geni o la sort. Avui, per triomfar -i no em refereixo a guanyar un assumpte de manera espectacular o amb molt de ressò, sinó a la construcció d'un despatx sòlid, reconegut i rendible- és necessari planificar i actuar d'acord amb l'establert. Aquesta manera de treballar, no només dona seguretat a l'organització, sinó que es transmet als clients, i no cal dir que la seguretat dona confiança i justament la confiança és un dels valors que tradicionalment han cercat els clients en els advocats. Avui, els coneixements, la serietat i el preu, juntament amb altres capacitats personals, són valors imprescindibles si es vol assolir l'èxit. El treball basat en processos consumeix un temps inicial i requereix molta disciplina. Temps que té un valor que inevitablement s'haurà de repercutir però, al cap i a la fi, es tracta d'una roda i una vegada dins, tot són avantatges per a tothom. En els processos no hi ha regles fixes i poden canviar d'un despatx a un altre, encara que en els processos destinats als

serveis que es presten als clients, les similituds seran evidents. Es recomana que cada despatx, petit o mitjana, -ja que els grans funcionen amb altres pressupostos i d'aquestes qüestions no se n'ocupen els advo-

SI DISPOSEM D'UN MANUAL O LLISTAT QUE INCLOGUI TOTES LES QÜESTIONS I PREGUNTES NECESSÀRIES, LA REUNIÓ AMB EL CLIENT SERÀ MÉS PROFITOSA I RENDABILITZAT MILLOR EL TEMPS.

cats- defineixi els seus processos i elabori els Protocols adequats per a aquests, perquè és la manera de crear una cultura i imatge pròpies. Una manera de començar és agafar paper i llapis i elaborar una llista de totes les coses que fem i, tot seguit veurem que són moltes i molt diferents. Per tant, serà necessari estruc-

DISPOSAR D'UN PROTOCOL ESCRIT DE COM REBRE AL CLIENT I QUINES QÜESTIONS TRACTAR EN AQUELL MOMENT ÉS FONAMENTAL.

cturar els processos de manera que contemplin diferents àrees. Per exemple: processos interns, destinats al funcionament del despatx com a orga-

nització i processos externs, destinats als serveis que el despatx dona als clients. I dintre de cada una d'aquestes grans àrees farem les subdivisions que calgui.

Els processos els podem definir com el conjunt d'actuacions que es realitzen per obtenir un resultat concret. I per tal que un procés sigui efectiu, ràpid i segur, és necessari que es trobi ordenat, la qual cosa exigeix planificació. El resultat de la planificació el podem anomenar Protocol o llista dels diferents passos que de manera ordenada cal donar en el procés.

La constitució d'una societat mercantil seria un procés (un dels serveis que dona el despatx, per exemple) i per tal de fer-ho adequadament s'han d'ordenar els passos per arribar al resultat desitjat. D'aquesta manera s'obté la satisfacció del client ja que la seva necessitat s'haurà satisfet de la manera més ràpida, segura i eficaç. Per tant, els protocols han d'estar escrits i també s'ha de poder constatar el seu compliment. Però, a més, han de ser revisats periòdicament tota vegada que el que avui és idoni, demà pot no ser-ho. Igualment és molt important que els processos i els seus protocols siguin coneguts per tots els qui hi estiguin implicats i, idealment, per tota l'organització.

Quants processos externs i de quina mena, és qüestió de la dedicació professional del despatx. En cada encàrrec hi ha un punt de partida que normalment es materialitza amb una entrevista o reunió. Disposar d'un protocol escrit de com rebre al client i quines qüestions tractar en aquell moment és fonamental. Però l'entrevista i l'enfoc de l'assumpte només és part

de la feina. Si el client és nou, s'han de prendre les dades per omplir adequadament la seva fitxa. S'ha de signar un full d'encàrrec i un pressupost i això vol dir models preparats.

Poso com a exemple de procés extern un que no sigui judicial, ja que d'aquests en parlaré després. Fixem-nos en la constitució d'una societat, que és un encàrrec relativament senzill però que pot tenir un cert nivell de complexitat -per exemple, amb una clàusula molt específica o particular de limitació de vots o de restricció a la lliure transmissibilitat d'accions, acords extra estatutaris complementaris, etc.-. Veurem que poques vegades els clients saben el que volen -i naturalment, mai com fer-ho- i, per tant és necessari informar-los, al temps que conèixer el que veritablement necessiten.

Podem limitar-nos a escoltar el que ens volen explicar i respondre les seves preguntes, i també informar-los de tot allò que sorgeixi durant la reunió, però de ben segur que ens deixarem

nar a l'empresa d'alta i, per això, necessitarem fotocòpia del DNI de l'administrador -¿la tenim ja o hem hagut de trucar al client a l'últim moment per tal que ens la faciliti?-, i tenir clars diversos extrems que donaran una imatge millor o pitjor de nosaltres en funció de si ho teníem previst o hem improvisat. Naturalment, l'empresa s'ha de donar d'alta a la Seguretat Social i algun administrador al Règim d'Autònoms -¿li havíem advertit al nostre client que pel fet de ser accionista i administrador hauria de cotitzar en aquest règim?

A més, l'escriptura s'ha de portar al Registre Mercantil per la seva inscripció i dies després s'ha de recollir. Tenim ordenat aquest procés? ¿Com gestionarem el fet que dins d'uns anys s'hauran de renovar els càrrecs?, perquè, naturalment, ens interessa conservar aquest client i continuar donant els serveis que puguem a la nova societat.

Fins aquí el resum d'un encàrrec professional que molts despatxos agafa-

que donem còpia als clients de la documentació que gestionem i els informem -encara que sigui a través d'un passant o d'una secretaria- dels trets més importants de l'assumpte que ens té confiat?

D'altra banda, quan els assumptes s'acaben -satisfactòriament o no- ¿som dels que triguem temps i temps en passar la minuta o ens oblidem de liquidar la provisió de fons o, pel contrari, ho fem tot seguit i a més enviem al client una enquesta de satisfacció per tal de comptar amb una opinió que ens ajudi a millorar els nostres processos i fidelitzar el client?

Els protocols interns estan destinats al bon funcionament de l'organització com a tal, i han de tenir una característica que jo considero molt important, i és que cal dissenyar-los de manera que la relació interdepartamental del despatx estigui basada en els principis de satisfacció del client. És a dir, que els advocats són clients dels administratius i que comptabilitat té com a client l'òrgan de direcció del despatx

Un client satisfet és client per sempre

coses que necessitaran d'una nova reunió o diverses trucades telefòniques: aquí estem perdent diners i imatge. En canvi, si disposem d'un manual o llistat que inclogui totes les qüestions i preguntes necessàries, la reunió serà més profitosa perquè hauré utilitzat -i rendabilitzat- millor el temps, i el client, sens dubte, haurà sortit més satisfet perquè li hauré transmès més coneixements i seguretat. I per nosaltres, el document resultat d'aquesta reunió serà molt valuós ja que ens permetrà fer millor la nostra feina i amb menys temps i també podrem quantificar-la d'una manera més precisa.

I després de l'entrevista hi ha un munt de feina a fer: l'esborrany dels estatuts, acords i documents complementaris per tal que el client doni el vistiplau; enviar-ho a la notaria per la preparació de l'escriptura; tenir a mà la documentació complementària necessària com certificats bancaris, etc.; disposar de les dades dels socis, administradors, etc.

Amb la signatura de l'escriptura a la notaria, comença una altra fase: S'ha de recollir l'escriptura -¿quin dia?- i pagar -¿tenim provisió de fons?-. S'ha de passar per la hisenda autonòmica per pagar l'impost. S'ha d'anar a la hisenda estatal per tal d'obtenir el CIF i do-

rien però que solament aquells que tenen clar, ordenat i escrit tot el que s'ha de fer, seran capaços de gestionar de manera eficaç i a plena satisfacció del client. I un client satisfet és un client per sempre.

En els assumptes judicials, que no comporten tanta gestió administrativa com d'altres i ja tenen els Protocols bàsics definits en les lleis corresponents, també hi ha un encàrrec que

**SOLAMENT AQUELLS
DESPATXOS QUE TENEN
CLAR, ORDENAT I ESCRIT
TOT EL QUE S'HA DE FER,
SERAN CAPAÇOS DE
GESTIONAR DE MANERA
EFICAÇ I AMB PLENA
SATISFACCIÓ DEL CLIENT.**

s'ha de documentar, una provisió de fons a demanar, una documentació, uns terminis, tal vegada una negociació, etc. que, a més dels coneixements tècnics jurídics que se suposen, requereixen ordre i mètode. ¿Som un despatx dels que esperen que el client truqui per donar-li una explicació -normalment sense l'expedient davant i de memòria- o som dels

i, per tant, els protocols establerts per la comunicació cerquen la satisfacció d'uns i altres.

La dimensió i característiques pròpies de cada despatx comportarà la necessitat de comptar amb més o menys processos interns, però n'hi ha uns quants que haurien de ser estàndard, com per exemple els referits a la gestió documental, la gestió del temps -molt especialment si aquest és la base de la nostra facturació-, la gestió de les queixes dels clients i les enquestes de satisfacció, la facturació i comptabilitat; així com la gestió dels recursos humans, aspecte cada vegada més important en les organitzacions que donen serveis. Hem de pensar el que cal fer quan hem de contractar una persona pel despatx, per exemple, de telefonista: ¿sabem què preguntar-li, quins coneixements té, quins criteris utilitzar per no equivocar-nos?

Gestionem bé els recursos humans?, els incentius econòmics i d'altre tipus, la formació, la promoció interna dels nostres col·laboradors? Això és bàsic i requereix que la informació estigui a l'abast de l'organització perquè tothom sàpigi el que s'espera d'ell i fins on pot arribar en la seva promoció.

ENTREVISTA

Joan Manuel Trayter: "Universitats i col·legis professionals s'han de coordinar"

ROSER RIPOLL

Apunt biogràfic

- Conseller jurídic del Col·legi des de setembre del 2003.
- Catedràtic de Dret Administratiu.
- Membre de la Comissió Jurídica Assessora de la Generalitat.
- Vicepresident del Tribunal Català de l'Esport.
- Diplomant en Dret Europeu per les Universitats de Nancy i Estrasburg.
- Premi extraordinari de Llicenciatura de la promoció 1980-1985.
- Nascut a Barcelona el 1962.

Quines són les principals àrees de treball de l'Assessoria Jurídica del Col·legi?

Actualment, tenim tres línies bàsiques d'actuació. En primer lloc hi ha la necessitat d'adequació de la normativa d'universitats. És important perquè arran de la declaració de Bolonya hi ha la perspectiva a curt termini de modificar tots els plans d'estudi i això està vinculat al sistema d'accés a l'advocacia. Aquesta doble vessant universitats-col·legis professionals s'ha de coordinar d'alguna manera. Hi ha una sèrie de normatives que aviat entraran en vigor. Per començar, la carrera de Dret s'estructurarà en diversos cicles. Un primer grau que serà de tres o quatre anys d'estudi del Dret, semblant al que hi ha ara. I en segon lloc, un postgrau o màster d'un o dos anys, que serà diferent als d'ara, que normalment són privats. El Ministeri, en un Reial Decret que està a punt d'entrar en vigor, estableix que totes les facultats jurídiques s'hauran d'adaptar a la nova normativa

europea. La finalitat és que l'advocat que aconsegueixi aquests títols de grau i postgrau a l'Estat pugui després exercir a tota Europa. És aquest segon cicle el que donarà dret a l'exercici de la professió. A partir d'aquí els canvis afecten als col·legis professionals. El Projecte de Llei d'Accés a l'Advocacia preveu l'accés via màster o postgrau i també a través d'un altre sistema que encara està per perfilar però que sembla que consistirà en uns cursos preparatoris i en un examen.

Què pot aportar vostè en tant que conseller jurídic?

La meua tasca consisteix en intentar harmonitzar aquesta situació des del punt de vista legal i adaptar la normativa al món col·legial, a l'Escola de Pràctica Jurídica i estudiar les perspectives que plantegen aquestes noves lleis.

Els Estatuts del Col·legi també s'han d'actualitzar.

Efectivament, l'adequació de la normativa col·legial als nous temps és un altra de les grans qüestions que l'as-

essoria està abordant. El Codi de l'Advocacia Catalana va suposar un gran avanç que ara s'ha de reflectir als estatuts del Col·legi. A més hi ha la normativa del Consejo General de la Abogacía Española.

En tercer lloc, hi ha el fet que el Col·legi d'Advocats de Barcelona es un òrgan. De fet, d'acord amb la jurisprudència dels nostres tribunals, el Col·legi és una administració molt important. Tenim més de 17.000 col·legiats i una estructura de professionals que hi treballen, amb fundacions i altres entitats que s'han anat creant. S'ha d'analitzar com es pot potenciar. Per exemple, hi ha una nova llei estatal de fundacions que comporta que s'hagi d'adaptar el patronat i els estatuts de les fundacions a la nova normativa.

Per tant, serà especialment útil la seva experiència com a administrativista?

Modestament espero poder aportar una visió que relacioni la universitat i la teoria amb el Col·legi i el món dels professionals.

INCORPORACIONS

Fatima Aliet Abreu Gómez, Jorge Agudo Martínez, Fernando-José Aguilera Silvan, Abigail Albaladejo Clavero, Juan Albalade García, Lorenzo Alcaide Almansa, Yolanda Alquezar Martínez, María del Mar Anadon Milán, Jesús Andreo Asunción, Georgina de Andrés Maqueda, Juan Manuel Andreu Calvo, Mirla Ivonne Angulo Torres, Raquel Arenas Pérez, Albert Areny Guardiola, Isabel Arias Valdés, Ma. Mercè Arjona Ruiz, Diego Artacho Martín-Lagos, Sergi Atienza Sierra, María Antonia Avedillo Ros, Eva Balibrea Sancho, Jéssica Barranco Maraver, Josep Bassedas Ballús, Sagrario Bautista Linares, Alfonso Bayona Giménez, Fernando Beltrán Lezaun, Jordi Bermúdez Gutiérrez, Montse Borredà Solans, Oscar Albert Bravo Ramos, Josep Pere Camí Casals, Carlos Cano Garriga, Judit Cànobas Serra, Laura Carmona Palà, Joan Caro Mateu, Xavier Casals Díaz, María Casamajor Castañeira, Francesc Casanovas Artau, Antoni Casañas Casañas, Xavier de Caso Boquera, Carolina Castellví Abella, Emma del Castillo Kiesel, María Dolores Cerezo Rodríguez, Montserrat Claro Sayago, Roser Cobos Baqués, Núria Coll Garrido, Cristina Coll Graña, Noema Colomer Subirà, Jordi Comerma Blesa, Josep Condal Torrens, Manuel Coronado Anaya, Marta Corredra López, Francisco Javier Cruz Torres, Sándor Darvas Coll, Raquel Delgado Ruiz, Patricia Díaz Gil, María del Camino Díez Lorigo, Ma del Pilar Domínguez Antón, Carlos Domínguez Carrión, César Augusto Dumont Almela, Ana Belén Durán Cardo, Yolanda Espejo Moreno, Verónica Espejo Valverde, Marina Esquerrà Rovira, Joan Fenosa Hernández, Eduard Fernández González, Eduardo Javier Fernandez Linde, María Carmem Fernández Sanchez, Óscar Folchi Riera, Pau Galceran Planas, Adolfo Gallego García, Jorge Gallego Jimeno, Elisabet Gallego Marmol, Gustavo Adolfo García García, Evelina García García, Lourdes Isabel García Huesca, Ainhoa García Lirio, Alba García Molina, Isabel Ma. García Segura, Salvador Garrigues Olivella, Sílvia Gasch Cabot, Esther Goberna García, Francisco Emilio Godoy Pérez, Rubén Gómez Ten, Marta González Camps, Noemí González López, Javier Gracia Echeveste, Rosa M Guardia Porcar, Sonia Gutiérrez González, Laura Hernández López, Luis Miguel Jiménez García, Juan Miguel Jimenez Rojas, Jorge Juan Monreal, Inés Latasa Escolá, Pablo Ledesma López, Alex Lee Kim, Enrique Leiva Vojkovic, He Fang Liu Wang, Isolda López i Fortuny, Julieta López-Chicheri del Palacio, Marta Lozano Royuela, Susana Mainar Roger, Jorge Marimon Prats, Guillermo Martín Mosquera, Pino Martín Pradell, Jesús Martínez Ortiz, Elisabet Martínez Vila, Alex Mateos Alonso, Juan-Lorenzo Mendoza Gonzalo, María José Miró Jordá, Sílvia Mora Lecina, Oscar Morales García, Izaskun Muñoz Blanco, Isabel Navarro Aguilera, Covadonga Na-

veira Souto, Carolain Ojeda Arancibia, Laura Orive Casabò, Ma. Montserrat Ortinez Solsona, Xavier Pallares López, Sandra Palomar Cueli, Anna Parareda Farriol, Ana Belén Pardo Martínez, Noelia Parra Bello, Beatriz Párraga Molina, Fabián Parras Velasco, Esther Pena García, Ignacio Luis Pérez García, Ma. Cristina Pérez Martín, Miguel Pérez Nivelá, Eduard Pérez Valero, Laura Plà Escursell, Gemma Pons Martín, Sara Pons Marty, Marina Porras Gutiérrez, Francesc Porret Alemany, Mireia Prades Bertrán, Aleyda Prats López, Marta Puig Azpiroz, Marc Puigmal Villegas, Andrea Puñet Parés, Minerva Quintana Olmo, Damaris Resina Insúa, Raquel Reynal Martínez, Sandra Ricart Balcells, Marta Rico Aznar, Patricia Riu Zanuy, Olga Rius Acosta, Judit Rius Sanjuan, Esther Rivera Codias, Patricia Rocha de Pol, Eva Rodríguez Guerrero, Ma. Fernanda Rodríguez Travé, José Rojas Quintas, Meritxell Romero Castillón, Ignacio Ros Faura, Sandra Rotgés Martorell, Pedro Ruano González, María José Sánchez Sancho, Jorge Sans Castellví, Ma. Gemma Santesteban Raventós, Pablo Santos Fita, M^a del Carmen Sanz López, Neus Sarrión Gustems, Ana María Sayas Bordonaba, Olivia Sedas Murciano, Helena Segrellés Hernández, Lourdes Serrano Mena, Cristina Serrano Sánchez, Oriol Serrat Nicolau, Vanessa Sibillá García, Antonio Solano Borrue, Rafael Solano Méndez, Clara Solivellas Gorchs, Eva Soto Guijarro, Anna Surde Pérez, Debora Talavera Ramos, Montserrat Tarragó García, Alvaro Tintoré Espuny, Sandra Tirado Chaves, Amadeo Torres Moragas, José Ma. Torres Soler-Cabot, David Tortajada Obradó, Flavio Triviño Montoya, Fernando Troyano Tiburcio, Marta Urbano Hernando, María Elisabet Ureña Vila, Sònia Varela Guitián, Judit-Núria Velarde Alvarez, Pol Vidal Cánovas, David Villa Sánchez, Moira Viñas Feliu i Ma Carmen Zamora Berzal.

CENS COL·LEGIAL

A 29 d'octubre de 2003:

Exercents	13.286
No Exercents	3.817
Total:	17.003

DEFUNCIONS

Francisco Casamajó Xiró, Salvador Collell Bohigas, Roberto Guillé Moliné, Rafael Perez Garcia, Francisco Serra Cantarell, Fernando Trémols Miró i Ramon Viladàs Monsonís.

NOMENAMENT

Felicitats al company José López Rodríguez, col·legiat fins a l'any 2000 al Col·legi d'Advocats de Barcelona, pel seu nomenament com a nou cap Superior de Policia de Catalunya.

Torns de repartiment entre Magistrats - Presidents del Tribunal del Jurat

Com en números anteriors, a continuació us reproduïm les normes de repartiment, aquest cop, dels torns de repartiments de les causes amb jurat, entre els magistrats destinats actualment en les seccions penals de l'Audiència Provincial de Barcelona, acordades el 3 de setembre de 2003:

"En data 19 de desembre de 2000 van ser aprovades per la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, els nous Torns de Repartiment entre Magistrats Presidents del Tribunal del Jurat - amb motiu d'haver augmentat el nombre de Magistrats adscrits a les seccions penals d'aquesta Audiència Provincial, alhora que s'establia un nou torn de substitució entre sí. Aquestes Normes van ser modificades per acord de la Sala de Govern en sessió

celebrada en data 2 de maig de 2001, per adaptar-les als nous Magistrats que en el ínterin havien pres possessió com a Magistrats d'aquesta Audiència Provincial. I d'igual forma i seguint els mateixos criteris van ser modificades a desembre de l'any passat 2002, modificació que va ser aprovada per la Sala de Govern a sessió celebrada el dia 16 de desembre.

Des d'aquella data han pres possessió nous Magistrats a les Seccions Sisena i Vuitena i

s'ha produït la reincorporació a la Secció Setena d'un Magistrat que es trobava en situació de serveis especials, quedant per aquest motiu adscrit un cinquè Magistrat a la Secció Setena.

Per tot això es fa necessari corregir el torn de repartiment de causa amb Jurat, entre els Magistrats d'aquesta Audiència Provincial de Barcelona i destinats a les seccions penals, per adaptar-lo i actualitzar-lo als nous titulars i així s'estableix:

Primer.- En cadascun dels torns establerts seran cridats tots els magistrats de les Seccions Penals de l'Audiència Provincial, per l'ordre següent:

1.- Il·lm. Sr. D. Gerard Thomás Andreu	17.- Il·lm. Sr. Jordi Palomer Bou
2.- Il·lm. Sr. D. Josep M ^a Pijuan Canadell	18.- Il·lm. Sr. José M. Planchat Teruel
3.- Il·lm. Sr. D. Pedro Martín García	19.- Il·lm. Sr. José Carlos Iglesias Martín
4.- Il·lm. Sr. D. Guillermo Castelló Guilabert	20.- Il·lm. Sr. Josep M. Niubó Claveria
5.- Il·lma. Sra. D ^a Elena Guindulain Oliveras	21.- Il·lm. Sr. Josep M. Assalit Vives
6.- Il·lm. Sr. D. Miguel Angel Gimeno Jubero	22.- Il·lm. Sr. Mariano Ascandoni Lobato
7.- Il·lm. Sr. D. Fernando Pérez Maiquez	23.- Il·lma. Sra. Carmen Zabalegui Muñoz
8.- Il·lm. Sr. D. Jesús M ^a Barrientos Pacho	24.- Il·lm. Sr. Jesús Navarro Morales
9.- Il·lm. Sr. D. Javier Arana Navarro	25.- Il·lm. Sr. José Pedro Vázquez Rodríguez
10.- Il·lma. Sra. D ^a M ^a Teresa Oliete Nicolás	26.- Il·lm. Sr. Santiago Vidal Marsal
11.- Il·lm. Sr. D. Javier Arzúa Arrugaeta	27.- Il·lma. Sra. M. José Magaldi Pasternostro
12.- Il·lma. Sra. D ^a Ana Ingelmo Fernández	28.- Il·lma. Sra. Roser Bach Fabregó
13.- Il·lm. Sr. D. Augusto Morales Limia	29.- Il·lm. Sr. José Carlos González Zorrilla
14.- Il·lma. Sra. M. Dolores Balibrea Pérez	30.- Il·lma. Sr. Jordi Obach Martínez
15.- Il·lm. Sr. Fernando Valle Esques	31.- Il·lma. Sra. Concepción Sotorra Campodarve
16.- Il·lm. Sr. Francisco Ortó Ponte	32.- Il·lm. Sr. Carlos Mir Puig
	33.- Il·lm. Sr. Daniel de Alfonso Laso

Segon.- Els Srs. Magistrats-Presidents es substituiran així:

Il·lm. Sr. Gerard Thomas Andreu	Il·lm. Sr. Jordi Palomer Bou
Il·lm. Sr. Josep M. Pijuan Canadell	Il·lm. Sr. José M. Planchat Teruel
Il·lm. Sr. Pedro Martín García	Il·lm. Sr. José Carlos Iglesias Martín
Il·lm. Sr. Guillermo Castello Guilabert	Il·lm. Sr. Josep M. Niubó Claveria
Il·lma. Sra. Elena Guindulain Oliveras	Il·lm. Sr. Josep M. Assalit Vives
Il·lm. Sr. Miguel Angel Jimeno Jubero	Il·lm. Sr. Mariano Ascandoni Lobato
Il·lm. Sr. Fernando Pérez Maiquez	Il·lma. Sra. Carmen Zabalegui Muñoz
Il·lm. Sr. Jesús M. Barrientos Pacho	Il·lm. Sr. Jesús Navarro Morales
Il·lm. Sr. Javier Arana Navarro	Il·lm. Sr. José Pedro Vázquez Rodríguez
Il·lma. Sra. M. Teresa Oliete Nicolás	Il·lm. Sr. Santiago Vidal Marsal
Il·lm. Sr. Javier Arzúa Arrugaeta	Il·lma. Sra. M. José Magaldi Pasternostro
Il·lma. Sra. Ana Ingelmo Fernández	Il·lma. Sra. Roser Bach Fabregó
Il·lm. Sr. Augusto Morales Limia	Il·lm. Sr. José Carlos González Zorrilla
Il·lma. Sra. M. Dolores Balibrea Pérez	Il·lm. Sr. Jordi Obach Martínez
Il·lm. Sr. Fernando Valle Esques	Il·lma. Sra. Concepción Sotorra Campodarve
Il·lm. Sr. Francisco Ortó Ponte	Il·lm. Sr. Carlos Mir Puig
PRESIDENT SECCIÓ SETENA	Il·lm. Sr. Daniel de Alfonso Laso

En allò que no s'hagi modificat segueix vigent l'anterior acord de repartiment, especialment en el manteniment d'un torn primer per causes per celebrar judici i un torn segon per conformitats, així com l'acord relatiu a què les substitucions cobreixen torn i que si el substitut no pogués actuar, la substitució s'assignarà en ordre descendent, dins de la columna en què aparegui el substitut natural. (..)"

Comissió de Cultura Conferència sobre l'Ordre de Protecció Integral a les víctimes de violència domèstica

Davant l'entrada en vigor de la Llei 27/2003, de 31 de juliol, reguladora de l'Ordre de Protecció de les víctimes de Violència Domèstica, que atribueix competències per adoptar mesures i accions cautelars, tant de naturalesa civil com penal, al Jutjat d'Instrucció i per tal d'unificar els diferents instruments d'emparament i tutela a les víctimes de la Violència Domèstica, el Torn d'Ofici va convidar a la diputada del Grup Parlamentari Convergència i Unió al Congrés dels Diputats, M. Mercè Pigem Palmés, per tractar "l'Ordre de Protecció Integral a les Víctimes de la Violència Domèstica". L'acte va tenir lloc el 6 d'octubre i va ser presidit per l'advocat i coordinador del Torn d'Ofici de l'I-CAB, Joan Carrera Calde- rer.

Comissió de Deontologia

Durant el passat mes de setembre s'han enregistrat 53 noves queixes i s'han iniciat 83 diligències informatives, 1 procediment abreujat i 15 expedients disciplinaris.

Durant aquest mateix període s'han arxivat 9 escrits de queixa, 71 diligències informatives i 8 expedients disciplinaris.

La Junta de Govern, a proposta de la Comissió de Deontologia, ha imposat durant aquest mes les següents sancions disciplinàries:

● 2 sancions molt greus consistents en:

-1 sanció d'un any de suspensió en l'exercici de la professió (Motiu: No realitzar l'encàrrec professional, la qual cosa va suposar un gran i irreparable perjudici econòmic pel client.)

-1 sanció de 3 mesos i un dia de suspensió en l'exercici de la professió (Motiu: Incomplir el deure de zel i diligència exigible com a advocat, al no evacuar tràmits processals pels que havia estat requerit per l'òrgan judicial.)

● 16 sancions greus consistents en:

-4 sancions de 3 mesos de suspen-

sió en l'exercici de la professió (Motiu: No portar a terme l'encàrrec professional. No informar al seu client del desenvolupament de l'encàrrec encomanat, ni de la seva baixa com a advocat exercent.)

-3 sancions de dos mesos de suspensió en l'exercici de la professió (Motiu: No haver portat a terme l'encàrrec professional. No haver liquidat les provisions de fons rebudes dels seus clients.)

-2 sancions d'un mes de suspensió en l'exercici de la professió (Motiu: Aportar a judici correspondència entre lletrats. Haver actuat en benefici propi i en contra dels interessos del seu client. No haver efectuat liquidació de la provisió de fons rebuda.)

-5 sancions de quinze dies de suspensió en l'exercici de la professió (motiu: Haver rellevat negociacions fetes entre els companys amb la finalitat d'arribar a negociar un conveni de divorci, i passant per alt la figura de l'advocat advers. Haver interposat demanda de desnonament a precari, la qual va ser desestimada per haver aportat la pròpia actora documentació on es qüestiona la pròpia virtualitat de la legitimació activa i no haver apor-

tat el requeriment a que es refereix l'art. 1565. 3r de l'antiga LEC. Haver proferit amenaces, mitjançant escrit al queixant. No haver tingut cura d'informar al seu client amb referència als seus assumptes des de 1990 fins a la data.)

-1 sanció de deu dies de suspensió en l'exercici de la professió (Motiu: No liquidar les provisions de fons rebudes del client.)

-1 sanció de cinc dies de suspensió en l'exercici de la professió (Motiu: No sol·licitar l'obertura a prova del recurs d'apel·lació.)

● 4 sancions lleus consistents en:

-Apercebigment per escrit (Motiu: Denegar el lliurament de la minuta reclamada pel client, ometent el detall de les gestions portades a terme en la seva defensa. Presentar-se amb un retard injustificat a les vistes assenyalades, provocant la suspensió d'una d'elles. Implicar en el litigi a un company i mantenir en els escrits judicials un to irrespectuós envers al company. Haver interposat fora de termini recurs contenciós-administratiu, en defensa dels interessos del seu client.)

INSTITUT DE VALORACIÓ CORPORAL

SERIETAT I OBJECTIVITAT

ELEMENT PROVATORI PERICIAL, PER A CASOS DE:

- ACCIDENTS
- PROCESSOS D'INCAPACITAT TRANSITÒRIA
- PROCEDIMENTS D'INVALIDESA
- PROCEDIMENTS DE REESTRUCTURACIÓ DE PLANTILLES LABORALS

CARTERA DE SERVEIS (Valoracions biomecàniques)

MEMBRE SUPERIOR

- Regió mà(dits): Amputacions
- Pèrdua de sensibilitat
- Limitació de mobilitat
- Força de pressió
- Canell
- Colze
- Espatlla
- Artroplasties
- Neuropaties perifèriques
- Vasculopaties perifèriques ...

MEMBRE INFERIOR

(Estimacions basades en diagnòstics del membre inferior i pelvis)

- Regió maluc, genoll, turmell, peu
- Coxartrosi
- Artroplasties de maluc
- Gonartrosi
- Patologia menisc-lligamentosa de genoll
- Condromalàcia i artrosi femoro-patel·lar
- Patologia lligamentosa del genoll
- Metatarsàlgia
- Amputacions (diversos nivells)
- Arteritis i vasculopaties...

COLUMNA VERTEBRAL

- Trastorns específics (fuetada cervical, síndrome dolorós crònic cervicals, dorsals, i lumbars, cervicobraquiàlgia, ciàtica i lumbociàtica, etc...)
- Limitació de moviments: Regió Cervical, Dorsal, Lumbar
- Deformacions en el pla sagital (cifosi i lordosi)

COIXERES I ALTERACIONS DE LA MARXA

VERTÍGENS I DESEQUILIBRIS

(Patologia vestibular, traumatismes cranials, fuetada cervical)

INSTITUTO DE VALORACIÓN CORPORAL

Roger de Llúria 33, baixos 08009 Barcelona Tel. 93 317 05 03 / Fax. 93 317 06 72 e-mail: info@invalcor.es www.invalcor.com

Comissió de Cultura

Secció de Dret Laboral

La Secció de Dret Laboral del Col·legi va celebrar, el 18 de setembre, una nova conferència dins el cicle de Jornades d'Actualització Laboral (JAL). En aquesta ocasió, el ponent va ser el magistrat de la Sala del Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), Jordi Agustí, que abans de les seves responsabilitats en aquest tribunal havia exercit com a advocat laboralista.

El magistrat va fer un repàs de sentències recents del TSJC i del Tribunal Suprem (TS) i en va destacar els criteris bàsics en matèria d'incapacitat laboral. En aquesta nova conferència de la Secció de Dret Laboral es va destacar com des de la seva gènesi, la normativa de Seguretat Social ha estat en discussió, i com les reformes contínues d'aquesta normativa són motiu de preocupació per a tots els operadors jurídics.

- Situació d'alta o assimilada. El ponent va destacar que no existeixen pronunciaments molt canviants, i que el criteri del TSJC és força flexible, mentre que l'entitat gestora és més inflexible. Es va fer referència a una sentència del TSJC de 31 d'octubre de 2002, en què l'INSS denegava la prestació d'incapacitat temporal a un treballador que en sortir de la presó, en situació de llibertat provisional, va iniciar immediatament el procés d'incapacitat temporal, però l'empresa va tardar uns dies a donar-lo d'alta. La sala va entendre que es tractava d'una situació excusable i que s'havia d'interpretar la llei tenint en compte el cas particular.

D'altra banda, el Magistrat també va explicar que la determinació del fet causant de la prestació és el moment en què emergeix la contingència invalidant, i va posar com a exemple un cas (sentència del TS de 26 de març de 2002) d'un treballador amb esquizofrènia que quan va demanar la prestació no estava en alta

però que en deixar de treballar, sí.

En canvi, el ponent va considerar que hi havia altres sentències del Suprem que feien una interpretació més restrictiva de la llei, i que no consideren situació d'alta ni d'assimilada quan el procés invalidant s'inicia en situació d'atur involuntari.

A continuació, Jordi Agustí va parlar de les següents matèries:

- Requisits de cotització. Es va plantejar la qüestió de si un treballador a qui s'ha denegat la invalidesa permanent, necessita cobrir 180 dies més de cotització per tenir dret a prestació en cas que iniciï una nova situació de malaltia.

El magistrat va citar dues sentències del Tribunal Suprem, de 20 de febrer i 25 de juliol de 2002 en què es denegava la prestació per considerar que la normativa és clara i el dret a la prestació depèn de la prestació efectiva d'un nou treball.

- Pròrroga d'incapacitat temporal. Pel que fa a la primera pròrroga, de 12 a 18 mesos, darremament s'han plantejat problemes perquè en acabar l'any algunes empreses consideraven que ja no havien de cotitzar i que en tractar-se d'una pròrroga era l'INSS qui se n'havia de fer càrrec. En aquest sentit, el Magistrat va exposar que en dues sentències, el TSJC diu que és l'empresa qui ha de cotitzar.

La pròrroga especial, de fins a 30 mesos, també ha donat lloc a problemàtica. Es va ressenyar una sentència del TSJC (23 de gener de 2002) en què es considera que si al termini de 18 mesos no s'ha fet l'avaluació o qualificació automàticament procedeix la pròrroga fins als 30 mesos.

Entre les sentències que es van citar a la conferència es va destacar, per novedosa, una la del TS de 11 de febrer de 2003 que, en referència a aquesta pròrroga als efectes de la

prestació d'invalidesa permanent, disposa que la data d'efectes econòmics de la pensió no és l'esgotament d'aquesta pròrroga sinó la data de la qualificació de la permanent.

El Magistrat també va dir que ha constatat un augment de les demandes de danys i perjudicis pel funcionament de l'administració, sigui normal o anormal. En aquest sentit va exposar que si s'ha causat un perjudici s'ha de reparar i que ja s'estan rebent indemnitzacions simplement perquè s'ha tardat molt temps en resoldre.

- Facultats de les mútues per denegar la prestació d'incapacitat temporal. Un altre dels criteris que es van detallar és el cas que una mútua deixi de pagar, per exemple, perquè el treballador ha abandonat el tractament. La resposta del TSJC ha estat que les mútues no estan facultades per suspendre ni extingir la prestació.

Al final de la sessió, el ponent va respondre a les qüestions que els assistents van formular, com ara la relativa a l'existència o no d'unitat de criteri de sentències amb base al principi de "Qui pot el més, pot el menys" ja que, si bé hi ha sentències que admeten la incapacitat total quan s'ha demanat la absoluta, n'hi ha d'altres que, per contra, s'acullen al principi rogatori i, per tant, si només es demana l'absoluta i no la té, no se'l concedeix cap altra. El ponent va respondre afirmativament en el sentit que sí que existeix unitat de criteri basat en el principi citat inicialment.

La Secció de Dret Laboral ofereix als col·legiats el recull de les sentències esmentades, les trobareu al Portal de l'Advocat (www.icab.es).

Comissió dels Drets de la Gent Gran**Jornada sobre la Protecció Jurídica i Integral de la Gent Gran**

Amb l'organització de la jornada del 9 d'octubre de 2003, la Comissió dels Drets de la Gent Gran tenia com a objectiu donar una visió global i multidisciplinària de com es protegeix actualment a la gent gran des de les diferents vessants que tenen una relació directa, com és el sector sanitari, els serveis socials, la psicologia i més àmpliament la protecció jurídica.

Tots els ponents van coincidir en la percepció que l'abordatge es fa des de la seva pròpia disciplina sense tenir en compte a la resta de professionals, i per tant, per una protecció efectiva, a partir d'ara s'ha de treballar de forma conjunta, coordinant i establint objectius d'una forma multidisciplinària, sent necessària la col·laboració entre professionals i entre els seus col·legis professionals.

També es va coincidir en què aquesta protecció de la gent gran té com a destinatari prioritari les persones amb dependència. Pel que fa a la gent activa o vàlida, s'ha de garantir uns mínims per tothom en quan a pensions, assistència sanitària i serveis socials.

D'altra banda, es va fer referència al maltractament de la gent gran. Els ponents i assistents van coincidir en la seva existència en nombre important i en què malgrat això continuen sent xifres ocultes i desconegudes i és necessari treballar en la detecció i intervenció.

Finalment, per part dels juristes es va afirmar que no és precís crear nova legislació per a la protecció de la gent gran sinó que s'ha d'optimitzar la legislació vigent i fer una correcta aplicació per part dels operadors jurídics.

Van inaugurar la Jornada (a la foto, d'esquerra a dreta): Anna M. Geli, Luis del Castillo i Núria Carrera.

ROSER RIPOLL

QÜESTIONS DE DEONTOLOGIA PROFESSIONAL

La problemàtica derivada del conflicte d'interessos: Les actuacions contra un exclient

(art. 29 del Codi de l'Advocacia Catalana)

Per Joan Oset Piqué, col·legiat núm. 15.022, coordinador de la Comissió de Deontologia

Una de les qüestions que més consultes per part dels advocats està provocant en el terreny de l'actuació forense diària té com a nucli la possibilitat que, en l'acceptació o en el desenvolupament de l'encàrrec professional, sorgeixin conflictes d'interessos o bé puguin aparèixer situacions que plantegin l'actuació contra ex-clients.

La normativa deontològica, en quant a aquesta temàtica, està recollida a l'article 29 del Codi de l'Advocacia Catalana, el qual reproduïm a continuació: Conflicte d'interessos.

1. L'advocat no podrà assessorar diverses parts en un mateix assumpte quan existeixi risc seriós de conflicte d'interessos entre aquests clients, d'infracció del secret professional o de perill per a la independència professional.
2. L'advocat no acceptarà encàrrecs que impliquin actuacions contra antics clients seus quan puguin originar un conflicte d'interessos. Excepcionalment podrà acceptar-los quan, per raó del temps transcorregut o pel tipus d'assumpte, no sigui possible fer un ús indegut de la informació adquirida en l'execució de l'antic encàrrec.
3. L'advocat no acceptarà encarregar-se d'un assumpte quan la part contrària o un altre advocat li hagi realitzat una consulta referida a l'assumpte esmentat en virtut de la qual hagi adquirit una informació que pugui posar en perill la seva independència.
4. L'advocat tampoc acceptarà un encàrrec quan la consecució de l'interès que en derivi no pugui ser garantida perquè no disposa del temps suficient, o bé per manca dels coneixements necessaris per ocupar-se'n.
5. Les prohibicions anteriors s'estenen també als socis i els col·laboradors de l'advocat afectat.
6. No obstant això, l'advocat podrà actuar en interès de totes les parts en la preparació i la redacció de documents de naturalesa contractual, si bé en aquest cas estarà obligat a mantenir una estricta objectivitat.

Com es pot veure, el punt 1 estableix una prohibició de caràcter absolut, però en dependència d'una situació de risc, risc que ha de consistir en posar en perill els elements descrits a continuació (independència de l'advocat, secret professional, conflicte d'interessos). En conseqüència hauré de tenir present sempre el potencial de desenvolupament d'aquest risc quan se'ns presenti el dubte de l'assessorament a diferents parts que puguin tenir interessos contraposats en l'assumpte professional confiat per aquestes parts.

Als punts 2 i 3 es troba la regulació que dóna lloc a la majoria dels dubtes i dels possibles conflictes, fet que ve donat perquè s'estableix una prohibició taxativa d'acceptar encàrrecs contra ex-clients, amb el sentit més ampli de la concepció del caràcter de client, concepció que és l'eix nuclear dels esmentats dubtes o conflictes.

A diferents branques de l'exercici professional es donen situacions que poden portar a confusió, en un primer moment, sobre la condició de client o no, posant per exemple, matèries com l'assessorament i defensa de persones jurídiques i/o els seus socis o administradors, de comunitats de propietaris i/o els propietaris que les componen, d'empreses i/o treballadors, directius..., o, en el camp del dret de família, d'un o d'ambdós esposos en les actuacions de mutu acord que esdevenen, amb posterioritat, contencioses. En tots aquests supòsits, així com d'altres que es puguin presentar, el primer que cal fer és l'anàlisi de qui, efectivament, ha estat el nostre client, per tal d'evitar incórrer en un possible conflicte d'interessos, anàlisi que té com a factors fonamentals la materialització de l'encàrrec (full d'encàrrec, contracte de prestació de serveis, provisions de fons, atorgament de poders notariais...), alhora que la convicció del propi client de tenir aquesta condició, convicció que es materialitza per la confiança en l'advocat, constitutiva del coneixement protegit pel secret professional.

No sempre és fàcil arribar a una conclusió ràpida d'aquest anàlisi, ja que hi ha situacions que, en el curs de l'encàrrec professional, esdevenen per si

mateixes confuses, no sent gens atípic trobar-se en situacions on l'advocat ha estat percebent els seus honoraris d'una persona jurídica, quan ha estat actuant en defensa dels interessos d'un dels seus administradors, plantejant-se, en el futur, una reclamació de la persona jurídica contra aquest administrador per problemes de caràcter intern de la societat, o bé trobar-se en defensa d'una empresa en l'acomiadament d'un directiu al qual s'ha estat assessorant amb anterioritat, o, en matèria de dret de família, trobar-se en la necessitat d'executar un conveni signat de mutu acord entre els esposos amb l'únic assessorament d'un lletrat.

És, en conseqüència, necessari fer la distinció, en tot moment, de qui és el nostre client i si l'assessorament d'una altra persona, física o jurídica, vinculada a aquest client, pot comportar que, en el futur, ens haguem d'abstenir d'acceptar qualsevol encàrrec que suposi un conflicte entre els mateixos. Com a exemple, en matèria de dret de família, es recomanable que si es parteix de la demanda d'assessorament d'un dels esposos, l'acció a interposar, per al cas que l'altre espòs estigui d'acord amb els efectes de la separació o divorci plantejats pel primer, sigui la de la demanda amb consentiment de l'altre, no la demanda de mutu acord amb poders d'ambdós esposos, mesura que comportarà la suficient individualització de qui és el nostre client i qui és l'altre part que tan sols ha acceptat signar un conveni proposat per nosaltres.

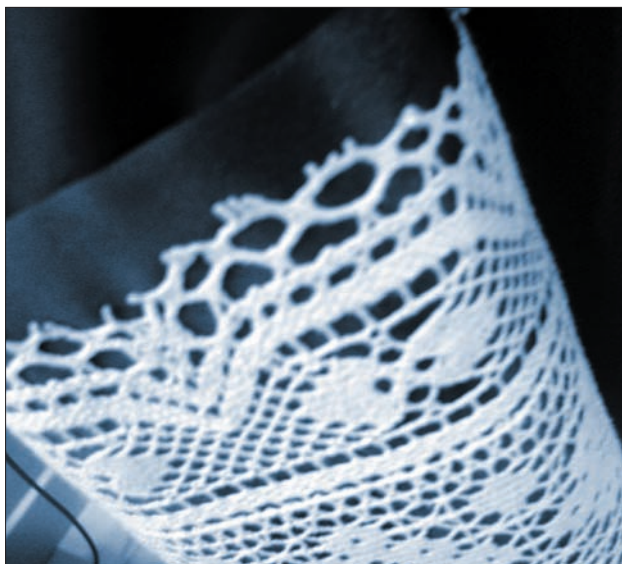
No obstant això, la norma estableix dues excepcions molt importants a la prohibició, consistents en què, per raó del temps transcorregut o per raó del tipus d'assumpte confiat, no sigui possible la utilització d'informació privilegiada o exclusiva, a la que només haguem pogut tenir accés per raó de la relació professional, sent aquestes excepcions, precisament, les que defineixen el bé jurídic protegit per l'esmentada norma, i havent de fer especial menció que aquest bé jurídic protegit és la impossibilitat de fer servir una informació privilegiada, impossibilitat provocada per la concurrència d'una o dues de les raons descrites. Està clar, però, que sempre hauré d'anar a l'examen de cada supòsit concret per poder determinar si l'excepció es produeix o no.

En darrer lloc, quant als punts 2 i 3 de l'article 29, cal fer esment al que assenyalava el punt 3, que es refereix a aquelles situacions on hem rebut amb anterioritat a assumir un encàrrec professional qualsevol consulta de la part contrària o d'un altre company, que ens hagi fet coneixedors d'informació reservada o privilegiada, situacions en les quals també ens hauré d'abstenir d'intervenir.

Al punt 5 de l'article 29 estan les prohibicions als socis i col·laboradors de l'advocat afectat, havent de considerar que, en principi, també tenen aquesta condició els advocats que comparteixin despatx, encara que només sigui a nivell de despeses, així com aquells altres advocats que, encara que no comparteixin físicament espai o no formin part de la mateixa societat professional, tenen una especial vinculació amb l'advocat afectat per la prohibició.

En els supòsits de coincidència física en el mateix despatx, o de relació societària, passantia, o col·laboració, la prova que no s'ha pogut utilitzar cap informació reservada del company afectat haurà de ser acreditada per l'advocat que la invoqui, atès que existeix la presumpció de l'esmentada utilització.

Per finalitzar, cal dir que el punt 4 de l'article 29 no té una inclusió sistemàtica en aquesta matèria, ja que regula l'abstenció d'acceptar encàrrecs que no es puguin dur a terme amb garanties (manca de temps o coneixements), així com que el punt 6 fa referència a la possibilitat que en tot moment existeix que l'advocat intervingui en interès de totes les parts en el camp de la contractació o les transaccions, exigint-se una objectivitat absoluta en la persona de l'advocat, qui ha d'abstenir-se de seguir actuant quant detecti la possibilitat que es produeixi un conflicte d'interessos, amb la corresponent anàlisi de si pot seguir en representació d'una de les parts, recomanant o indicant amb absoluta claredat a l'altra part que haurà de cercar l'assessorament d'un altre advocat, o ha d'abstenir-se de seguir amb l'assumpte.

Tribunal Arbitral de Barcelona

Tercer Premi

TAB '2004

per al foment de la cultura arbitral

El Tribunal Arbitral de Barcelona (TAB),
de l'Associació Catalana per a l'Arbitratge,
complint l'objecte social d'aquesta última, establert en l'article 3r, apartat d)
dels seus Estatuts, que estableix el foment de la cultura arbitral mitjançant
la realització d'estudis, edicions i publicacions sobre temes
d'arbitratge, **convoca el III Premi TAB**
d'acord amb les següents

BASES

Podrà concórrer al premi qualsevol persona interessada experta en la matèria objecte del treball.

El tema és lliure i pot abordar qualsevol aspecte relatiu a l'arbitratge. Els idiomes utilitzats podran ser: castellà, català, anglès o francès. La seva extensió serà d'un mínim de 30 pàgines mida Din-A4 i un màxim de 60, en lletra "arial" tipus 12, interlineat doble, imprès per una cara.

S'entregaran sis exemplars dels treballs, degudament signats pel seu autor. Les dades personals es facilitaran juntament amb els treballs, en plica tancada, citant: nom i cognoms, edat, domicili, telèfon, DNI, professió. S'adjuntarà el suport informàtic a les còpies.
Els treballs es remetran a la seu del TAB al passeig. Isabel II, nº 1, 3r de Barcelona(08003), telèfon 933 198 117 i mail: secretaria@tab.es.

El termini de recepció dels treballs conclourà el dia **28 de maig de 2004**.

El Jurat estarà compost pels membres del Consell de Redacció del "Anuario de Justicia Alternativa. Derecho Arbitral", editat conjuntament pel Tribunal Arbitral de Barcelona i Editorial Bosch.

La decisió del Jurat se pronunciarà dins el termini que expedirà el 30 de juliol de 2004.

El guanyador es donarà a conèixer directament als que hagin concorregut i a través dels mitjans de comunicació.

El premi té una dotació en metàl·lic de **10.000 euros**, xifra de la qual s'hauran de deduir els impostos corresponents.

El treball premiat serà publicat en el "Anuario de Justicia Alternativa. Derecho Arbitral". No es tornaran els originals dels treballs no premiats.

El jurat es reserva el dret de declarar el premi desert.

Tercer Premi
TAB '2004
per al foment de la cultura arbitral

Barcelona, Juliol de 2003
El President i la Secretària del TAB

Fomentem la participació

Benvolguts/des companys/es

Amb aquestes línies, coincidint amb l'objecte de l'acte inicial 2003/2004 del GAJ que va tenir lloc el passat dia 30 d'octubre, volem animar-vos a participar en els GRUPS DE TREBALL OBERTS, que sota la coordinació dels corresponents delegats del Comitè, es debatran les qüestions que més preocupen i importen a l'advocat jove i alhora es cercaran possibles solucions sobre els temes plantejats. Les conclusions de cada grup de treball seran traslladades davant les instàncies oportunes, amb l'objectiu de millorar els nivells de qualitat professional del col·lectiu que representem, els advocats joves.

Tot aquell agrupat que desitgi participar, pot adreçar-se a nosaltres via e-mail (advocatsjoves@icab.es).

Els Grups de treball són els següents:

1.- Comissió per dignificar l'inici de la professió: hem de vetllar per l'establiment d'unes condicions de passantia -entès en sentit ampli- justes, des del punt de vista formatiu i retributiu.

2.- Comissió de regulació de l'accés a la professió: la regulació de l'accés és una qüestió transcendent des d'un punt de vista professional i social i del GAJ en sortirà una proposta. En qualsevol cas, la normativa mai haurà d'afectar al principi d'igualtat d'oportunitats dels interessats en ser advocats.

3.- Formació continuada gratuïta i útil per l'advocat jove, taules rodones i debats: els Cicles de conferències de tributació de l'advocat, assistència al detingut i minutació d'honoraris ja s'han iniciat i, per altra banda, el mateix ha suc-

ceït en el cas del IV Cicle de conferències jurídiques de l'agrupat, però no es tracta d'un circuit tancat. Aquell que hi estigui interessat pot presentar projectes al Comitè, projectes que podrà dur a terme el propi agrupat i que poden fer-se realitat, ja sigui en forma de conferència, ja sigui en forma de taula rodona-debat.

4.- Comissió de cooperació amb associacions sense afany de lucre i ONG.

En un altre ordre de coses, interessa assenyalar que en el mes d'octubre s'incrementà la **participació de l'advocat jove en les Comissions del propi Col·legi** ja que el Comitè ha designat els seus respectius representants que, d'acord amb la voluntat de la Junta de Govern, han passat a formar-ne part.

Per últim, aprofitem l'ocasió per a fer-vos partícips de que, d'entre les tasques que realitza el Comitè -de les que en l'acte inicial del passat 30 d'octubre es va informar amb detall- en relació al pla de treball endegat per a la **consecució d'avantatges de caràcter econòmic per a l'agrupat**, amb les més diverses fórmules, és a punt de portar els seus primers fruits. Per altra banda, **els sistemes de suport a l'advocat jove** -s'entén de caràcter professional- són més a prop que lluny de fer-se realitat.

En qualsevol cas, permeteu-nos recordar que el **correu electrònic** (advocatsjoves@icab.es) és la via, i volem donar-hi èmfasi, per la que l'agrupat pot **manifestar al Comitè les seves preocupacions i necessitats** i, en aquest sentit, us animem a fer-ho.

Rebeu una molt cordial salutació,

Comitè Executiu del GAJ

ASSEMBLEA JOVES ADVOCATS DE CATALUNYA

El passat 18 d'octubre va tenir lloc a la vila de Vic l'assemblea trimestral de Joves Advocats de Catalunya (JAC). JAC és al Consell de Col·legis d'Advocats de Catalunya el que el GAJ és al Col·legi de Barcelona i, en l'actualitat, l'interlocutor oficial entre la Conselleria de Justícia de la Generalitat i els advocats és el Consell, per la qual cosa és voluntat del Comitè Executiu del GAJ, amb independència de les actuacions que a títol particular i amb caràcter principal pugui dur a terme davant les administracions públiques, potenciar la participació de l'advocat jove, també, a JAC. La propera reunió tindrà lloc a Reus i el GAJ hi assistirà, així mateix, per participar-hi de forma activa i impulsora.

CONFERÈNCIA: ASSISTÈNCIA AL DETINGUT

El dia 16 d'octubre de 2003 va tenir lloc la primera de les conferències trimestrals d'assistència al detingut programades. El ponent va ser en Joan Carrera Calderer, advocat i coordinador del Torn d'Ofici, que va compartir amb tots els assistents els seus coneixements fruit d'anys d'experiència i va donar consells pràctics i útils amb un divertit toc d'humor derivat de les petites anècdotes que es poden viure en trepitjar sovint comissaries i jutjats de guàrdia.

CONFERÈNCIA: LA TRIBUTACIÓ DE L'ADVOCAT

El passat dimarts 14 d'octubre es va inaugurar un nou curs de Cicle de Conferències organitzat pel Grup d'Advocats Joves. En aquesta primera conferència sobre la Tributació de l'Advocat, a càrrec del nostre

company Xavier Albert Canal, es van tractar de manera pràctica i sintètica els aspectes més rellevants que ha de tenir en compte l'advocat en relació al tractament fiscal que resulta de la seva activitat professional. Un cop acabada la ponència es va obrir un col·loqui amb torn de preguntes en el que el Xavier Albert ens va resoldre, una per una, les qüestions plantejades.

EL GAJ EN EL CONGRÉS DE L'ADVOCACIA ESPANYOLA A SALAMANCA

Els dies 2, 3 i 4 d'octubre una delegació del GAJ va assistir al VIII Congrés de l'Advocacia Espanyola que va tenir lloc a Salamanca. Aprofitant l'avinentsa, la Confederació Espanyola d'Advocats Joves (CEAJ) es va reunir tal com trimestralment és habitual. Aquesta assemblea va ésser del tot fructífera i cal destacar-ne, dins del seu contingut, la rellevància que va donar-se a la problemàtica del torn d'ofici: el pagament retardat i insuficient de la tasca que realitza l'advocat d'ofici, en especial. La delegació del GAJ va poder obtenir directament informació relativa a les solucions que altres col·legis de l'Estat Espanyol estan adoptant al respecte, fent especial atenció a les pròpies del País Basc per la seva originalitat i caràcter resolutiu. Aquestes idees innovadores, d'acord amb l'esperit de cooperació de l'actual Comitè amb les diferents comissions i òrgans del nostre Col·legi, s'han posat en coneixement dels responsables del Torn d'Ofici de Barcelona. La propera reunió de la CAJ tindrà lloc a Almeria el proper mes de desembre i el GAJ hi participarà, també, activament.

EL GAJ S'ADHEREIX AL MANIFEST EN DEFENSA DEL DRET CIVIL CATALÀ

El passat mes d'octubre el GAJ s'adherí, coincidint amb el sentir propi de la Junta de Govern del nostre Col·legi, al Manifest en Defensa del Dret Civil de Catalunya.

TROBADA AMB JOAN RIDAO, DIPUTAT D'ERC AL PARLAMENT DE CATALUNYA

Una delegació del Comitè del Grup d'Advocats Joves, amb caràcter previ a la celebració de les eleccions autonòmiques catalanes, s'ha reunit, per separat, amb cadascun dels representants de Justícia de tots els partits polítics de l'arc parlamentari català. La primera reunió va tenir lloc el passat 17 d'octubre, amb la participació d'en Joan Ridao, advocat i representant d'ERC. Es van tractar temes relacionats amb la Justícia en general (situació i futur de les diferents institucions, la ciutat judicial, oficina judicial, regressió actual dels drets fona-

mentals, ús del català en l'àmbit de la justícia, política penitenciària, desenvolupament del dret civil català, etc...) i, per sobre de tot, es van presentar propostes a l'actual parlamentari tot traslladant les preocupacions relatives al que afecta més directament als advocats joves: passanties formatives i retribuides, accés a la professió i, molt particularment, el Torn d'Ofici. El GAJ, en aquest últim punt, va assolir determinats compromisos que poden afectar positivament a l'agrupat que presta el servei de defensa d'ofici.

Selecció de les últimes novetats legislatives publicades al BOE

MATÈRIA	DISPOSICIÓ
Censos tributaris i Impost sobre Activitats Econòmiques BOE 05.09.03 Entrada en vigor 25.09.03	REIAL DECRET 1041/2003, d' 1 d' agost, pel que s'aprova el Reglament pel qual es regulen determinats censos tributaris i es modifiquen altres normes relacionades amb la gestió de l'Impost sobre Activitats Econòmiques.
Demarcació i Planta judicial BOE 27.09.03 Entrada en vigor 28.09.03	REIAL DECRET 1230/2003, de 26 de setembre, pel qual es regula el desenvolupament de la planta judicial corresponent a la programació de l'any 2003.
Seguretat ciutadana BOE 30.09.03 Entrada en vigor 01.10.03	LLEI ORGÀNICA 11/2003, de 29 de setembre, de mesures concretes en matèria de seguretat ciutadana, violència domèstica i integració social dels estrangers.
Minusvalies BOE 04.10.03 Entrada en vigor 05.10.03	REIAL DECRET 1169/2003, de 12 de setembre, pel qual es modifica l'annex I del Reial Decret 1971/1999, de 23 de desembre, de procediment per al reconeixement, declaració i qualificació del grau de minusvalia.
Seguretat Social. Emigrants BOE 04.10.03 Entrada en vigor 01.11.03	REIAL DECRET 1203/2003, de 19 de setembre, pel qual es modifica el Reial Decret 996/1986, de 25 d'abril, pel qual es regula la subscripció de conveni especial dels emigrants i fills d'emigrants.

* Aquestes dades han estat facilitades per la Biblioteca de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona.

Crònica de la legislatura autonòmica

Ramon Prat i Bofill
Col·legiat núm. 21.244

Amb la celebració d'eleccions el dia 16 de novembre, queda definitivament enrere la sisena legislatura des de l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia l'any 1979. És el moment, per tant, de fer balanç de l'activitat legislativa duta a terme al llarg dels darrers quatre anys a Catalunya.

Durant aquesta etapa, la cambra parlamentària catalana ha debatut i aprovat un total de 107 lleis. D'aquestes, 81 han tingut el seu origen en projectes de llei impulsats pel Govern de la Generalitat, i 27 en proposicions de llei dutes a terme a iniciativa dels diferents grups polítics amb representació parlamentària. Cal tenir present, als simples efectes de resultat aritmètic, que una d'aquestes lleis va resultar de l'impuls de dues iniciatives diferents, un projecte de llei i una proposició de llei.

A títol estadístic, assenyalarem que la sisena legislatura ha estat la més prolífica pel que fa a l'aprovació de lleis, ja que supera amb escreix les 78 de la primera, les 82 de la segona, les 79 de la tercera, les 44 de la quarta i les 71 de la cinquena. Deixant de banda la significació que hom vulgui atribuir a aquesta quantitat de textos legislatius, centrarem l'atenció d'aquestes ratlles a destacar el contingut material d'aquestes lleis, ateses les repercussions que la seva entrada en vigor han tingut en els diferents àmbits de la societat d'aquest país.

De manera general - tot tenint present, no obstant, que algunes d'aquestes lleis tenen caràcter mixt - observem que el 23% de les iniciatives aprovades són de modificació de lleis anteriors; el 20% fan referència a l'organització de l'Administració i als pressupostos de la Generalitat; el 15% tenen per finalitat la creació o modificació de corporacions o organismes; el 13% tenen per objecte l'ordenació d'activitats i serveis; el 13% són de naturalesa tuitiva o preventiva, tant des del vessant social com medioambiental; el 9% regulen i ordenen determinades figures o institucions jurídiques o estableixen normes per a l'exercici de drets individuals; i el 3% substitueixen lleis anteriors. El 4% restant l'integra un grup de lleis que tenen la pretensió de regulació substantiva d'un àmbit concret o la finalitat d'orientar la intervenció de l'administració en determinats sectors.

Més concretament, les lleis de modificació han afectat en la seva majoria el règim jurídic de l'Administració, tant des del punt de vista de l'organització i procediment com del personal.

Quant a les noves lleis, un conjunt -necessari, és clar - ha tingut per objecte els pressupostos anuals i les lleis que els acompanyen; unes altres lleis han estat destinades a la creació de diferents organismes, corporacions i institucions de dret públic i col·legis professionals (Consell de l'Audiovisual de Catalunya, Institut Català de les Indústries Culturals, Ens d'Infraestructures Ferroviàries de Catalunya, Agència Catalana de Protecció de Dades, Consell General de les Cambres de Comerç, Indústria i Navegació de Catalunya, Institut per al Desenvolupament i la Promoció de l'Alt Pirineu i l'Aran, col·legis d'enginyers en informàtica; de joiers, orfebres, rellotgers i gemmòlegs; de pedagogs; de dissenyadors gràfics, d'ambientòlegs i de professionals de l'audiovisual); un altre grup de lleis regulen activitats i serveis: turisme, aeroports, meteorologia, taxis, publicitat dinàmica, transport en aigües marítimes i continentals, ordenació vitivinícola, incineració de residus, inserció laboral, mutualitats); unes altres, les de naturalesa tuitiva o preventiva, s'han centrat, per un cantó, en el vessant social i sanitari (justícia juvenil, seguretat pública, suport a les famílies, seguretat alimentària, protecció de la salut), i, per l'altre, en el vessant medioambiental (ordenació de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn, protecció contra la contaminació acústica, prevenció d'incendis forestals en urbanitzacions, mobilitat, protecció dels animals). Un altre conjunt de lleis, el constitueix les que regulen i ordenen determinades figures o institucions jurídiques o estableixen normes per a l'exercici de drets individuals, i són les relatives al desenvolupament del dret civil (regulació dels drets d'usdefruit, ús i habitació; de superfície, servitud i adquisició voluntària o preferent; de cessió de finca a canvi de construcció futura; de l'accessió i l'ocupació, de drets reals de garantia; de pensions periòdiques; d'acolliment) o a l'exercici dels drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient - testament vital-. D'entre totes les lleis aprovades al llarg de la legislatura, convé destacar, sigui per la seva substantivitat, naturalesa, significació o singularitat, la Primera llei del Codi civil de Catalunya (que estableix l'estructura i sistemàtica del Codi civil i n'aprova el llibre primer), la d'universitats, la de suport a les famílies, la d'orientació agrària, la d'urbanisme, la d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la del foment de la pau.

Jurisprudència registral en matèria mercantil

José Juan Andújar Santos
Col·legiat núm. 21.668

Empresario individual: Su domicilio a los efectos de determinar la competencia registral para su inscripción es el de su establecimiento único o principal.

El recurrente, por una parte, declaraba estar domiciliado en Tudela (Navarra) a efectos fiscales y, por otra, que su establecimiento principal se hallaba en Zaragoza, y, al respecto, solicitaba al Registro Mercantil de Navarra su inscripción como empresario individual.

El Registrador, al amparo del artículo 90 RRM, deniega la inscripción solicitada al entender que el registro competente es el de Zaragoza, que es donde se halla radicado el establecimiento principal del empresario. El recurrente considera, sin embargo, que el domicilio a efectos de deter-

minar la competencia registral para practicar la inscripción de un sujeto inscribible (artículo 17 RRM) no es aquél donde esté radicado el establecimiento o la explotación principal sino el de su residencia habitual (esto es, el domicilio civil del artículo 40 del Código Civil).

La Dirección General confirma la decisión del Registrador de considerar la sede del establecimiento único, o del principal de existir varios, a los efectos de determinar la competencia registral del artículo 17 RRM en atención, entre otros argumentos, a la "interpretación finalista del objeto de la institución registral que no es otro que la publicidad de los actos que afectan a los empresarios (cfr. artículos 16, 20 y 22 del C. de c.)" dado que

"tan sólo así puede cumplirse la apuntada finalidad pues será en esa sede donde los interesados busquen datos que pueden serles relevantes en sus relaciones con un empresario -la existencia de poderes generales, capitulaciones generales, (...), las situaciones concursales en que pueden estar incursos, etc.- y no en un tal vez ignorado o ilocalizable domicilio privado habitual (...)".

Finaliza el centro directivo afirmando que "tal solución es la que armoniza con el criterio legal de vincular el domicilio de los empresarios sociales bien con el centro funcional y administrativo de la empresa bien con aquél en que lleve a cabo principalmente su actividad (vid. artículos 6.º de la Ley de Sociedades Anónimas o 7.º de la Ley de Sociedades de Responsabilidad Limitada)".

Jurisprudència penal

Marc Molins Raich
Col·legiat núm. 23.841

Comentari de la Sentència de 24 d'octubre del 2003. Tribunal Suprem, Sala Segona, núm. 52/2003, Ponent Il. Sr. Carlos Granados Pérez: La contaminació acústica és un delictes contra el medi ambient tipificat en l'article 325 del Codi penal. Inexistència d'infracció del principi "non bis in idem" tot i l'existència d'un expedient administratiu sancionador.

La Sentència de 24 de febrer de 2003 imposa una condemna al responsable de la discoteca "Chapó" de Palència pel nivell dels sorolls emesos de forma continuada durant nou mesos tots els caps de setmana, ponts i vigílies de festius, provocant problemes al veïnatge tal com l'alteració de la son, irritabilitat, canvi del caràcter, cefalees, insomni i afectació del rendiment. La condemna, que confirma la que en el seu moment va fallar l'Audiència Provincial de Palència (Sentència de data 9 de novembre del 2000), no només imposa una pena de presó sinó que també suposa el tancament del local, la inhabilitació del seu responsable i representant, el pagament de multa corresponent i la indemnització dels propietaris que s'han vist perjudicats per aquesta activitat. A més a més, val a dir que aquesta resolució suposa el primer precedent de tutela penal en un cas de contaminació acústica del medi ambient.

A pesar del triple àmbit de protecció

que consagra l'article 45 de la Constitució, fins aquesta Sentència els supòsits de contaminació acústica només havien sigut tutelats des de la jurisdicció Civil i la Contenció administrativa. Aquesta resolució canvia el criteri que tradicionalment s'havia mantingut (resumit en la Sentència de l'Audiència Provincial de Granada 17/2003 de 15 de gener del 2003), oferint una resposta per part de la jurisdicció penal pels supòsits més greus de contaminació acústica (no "immissions sonores" que serien més pròpies de la jurisdicció civil) i que segons el Tribunal Suprem tenen cabuda dins de l'article 325 del Codi penal en la mesura en què es verifiqui qualsevol dels comportaments típics que es preveuen en aquest subtipus agreujat, que suposi l'incompliment d'una norma protectora del medi ambient i que perjudiqui greument l'equilibri dels sistemes naturals o la salut de les persones.

En primer lloc, l'Alt Tribunal deixa clara a la seva postura ja que entén que la "contaminació acústica" suposa un clar atemptat envers el medi ambient i contra la salut pública de les persones de manera que la conducta que la provoqui s'integra naturalment en la literalitat del Codi penal. Pel que fa a l'exigència de contravenció de les lleis o altres disposicions de caràcter general protectores del medi ambient, en explícita assumptió del caràcter de llei penal

en blanc d'aquest tipus penal, el Tribunal Suprem reconeix expressament el valor de referència que tenen en aquest sentit les lleis de les Comunitats Autònomes (en el cas de Catalunya la Llei 16/2002 de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica), la Llei de Propietat Horitzontal (en referència als articles 7 i 19, sancionadors de les activitats molestes, nocives i insalubres), la Llei d'Arrendaments Urbans (article 114, en referència a les activitats no tolerades), el propi Codi Civil (articles 7, 590 i 1908 en referència als límits de la propietat i a l'abús de dret) i en darrer lloc, les Ordenances locals aplicables en matèria d'ordenació administrativa. Finalment i d'acord amb la naturalesa del tipus penal, de perill abstracte però greu, el Tribunal Suprem es fa ressò de les anteriors resolucions del Tribunal Constitucional (en referència a la Sentència 119/2001 de 24 de maig) i molt especialment de les emeses pel Tribunal Europeu de Drets Humans (Casos Powell i Rainer o López Ostra contra Espanya), en les que es posen de manifest les greus conseqüències que l'exposició perllongada a un nivell de soroll elevat pot tenir sobre la salut de les persones així com la repercussió que aquesta té sobre la seva integritat física i moral, sobre la seva conducta social i, en els casos més greus, la lesió que aquests fets suposen pel seu dret a la intimitat personal i familiar,

en la mesura en que impedeixen el lliure desenvolupament de la seva pròpia personalitat.

Altrament, mereix un punt i a part l'anàlisi de la resolució comentada pel que fa a l'enervació del principi del "non bis in idem". Segons el Tribunal Suprem, abundant així en el criteri recentment adoptat pel Tribunal Constitucional, el caràcter perllongat de les infraccions consuma el delictes en tots els moments anteriors al posterior al que ha sigut administrativament sancionat de manera que l'actitud continuada del subjecte actiu determina l'existència del delictes i de la infracció administrativa de forma alternativa però indefectible.

Finalment i a mode de conclusió, val a dir que aquesta novedosa resolució confirma que el Dret penal dispensa una efectiva protecció envers els supòsits més greus de contaminació acústica en els casos en que per la seva especial intensitat, continuïtat o perill potencial per a les persones es superi el filtre dels principis vertebradors de la jurisdicció penal d'última ratio, de fragmentarietat i de subsidiarietat. Tanmateix, esperem que aquesta Sentència compleixi amb l'efecte preventiu del Dret penal i en el seu defecte, que serveixi perquè els Jutges i les Administracions competents incrementin el seu esforç i la eficàcia en la protecció d'un valor cada cop més escàs però més necessari: el silenci.

**C O N V O C A T O R I E S
E X T R A C O L · L E G I A L S**

► **Progressos nacionals i comunitaris en la protecció efectiva dels drets de Propietat Industrial i Intel·lectual**

Organitza: Grup Espanyol de l'AIPPI (Associació Internacional per a la Protecció de la Propietat Industrial i Intel·lectual).

Dates: 26 i 27 de novembre de 2003.

Lloc: Hotel Melià Barcelona; Av. Sarrià, 48-50; 08029 Barcelona.

Per a més informació i inscripcions: Secretaria del Grup Espanyol de l'AIPPI, Sr. Antoni Romani Lluch, Bigai, 11-13, 08022 Barcelona. Tel. 932 111 441; Fax 934 185 751.

E-mail: aromani@romani-mdv.com

Web: www.aippi.es/ap7.htm

I N T E R N A C I O N A L

► **Legal training of practitioners in the European Union**

Lloc: Roma

Dates: 15 de novembre de 2003

Organitza: ERA (Academy of European Law)

Email: dkesselheim@era.int

Web: www.era.int

► **Global business immigration conference**

Lloc: Londres

Dates: 20-21 de novembre de 2003

Organitza: IBA

Email: confs@int-bar.org

Web: www.ibanet.org

► **Cónference du Paris du Droit et de l'Economie**

Lloc: Paris

Dates: 20 - 21 de novembre de 2003

Organitza: Ordre des Avocats à la Cour de Paris

Email: admin@confparis.org

Web: www.confparis.org

► **International wealth transfer practice**

Lloc: New York

Dates: 8 - 10 de desembre de 2003

Organitza: IBA

Email: confs@int-bar.org

Web: www.ibanet.org

► **International law and practice section Fall Meeting 2003**

Lloc: Ney York

Dates: 8 - 10 de desembre de 2003

Organitza: IBA - UIA

Email: NYSBA: lcastilla@nysba.org

Web: NYSBA: www.nysba.org

► **Le concours international de Plaidoiries Pour le défense des droits de l'homme**

Lloc: Caen

Dates: 25 de gener de 2004

Organitza: Le mémorial pour le paix

Email: v.durel@memorial-caen.fr

Web: www.memorial-caen.fr

► **Juristes del Mediterrani**

Trobada entre juristes i empreses del Mediterrani

Lloc: Màlaga

Dates: 1 de març de 2004

Organitza: UIA

Email: uiacentre@wanadoo.fr

Web: www.uianet.org

► **International Law Programs 2004**

Lloc: Davis, Califòrnia

Dates: Juny - juliol - agost 2004

Organitza: University of California

Email: law@unexmail.ucdavis.edu

Web: www.law.ucdavis.edu

► **48 Congrés UIA**

El Dret a la salut, è principal dret dels Drets Humans?

Organització Munidal del Comerç (OMC): les conseqüències després de l'aplicació dels GATS (Acord General sobre el comerç de serveis) sobre els actors econòmics i professionals del dret.

El Dret humanitari al segle XXI

Lloc: Ginebra

Dates: 1 de setembre de 2004

Organitza: UIA

Email: uiacentre@wanadoo.fr

Web: www.uianet.org

P R E M I S I B E Q U E S

► **Pràctiques en gestió del coneixement del Banc Mundial.**

Convocant: The World Bank.

Sol·licitud: Knowledge Intern Program (KIP). 1818 H St., NW, Room H4-272, Washington, DC 20433. USA.

Inweb: 28.worldbank.org/hrs/careers.nsf/key/kip, knowledgeintprg@worldbank.org.

Termini: 31.12.03. *Dotació:* sense dotació. *Descripció:* pràctiques per a estudiants per tal que adquireixin experiència en el marc d'una organització internacional en l'àmbit de la gestió del coneixement. *Adreçades a:* estudiants universitaris i de postgrau, nacionals d'un dels països membres del Banc Mundial. *Observacions:* no s'especifica un termini de sol·licitud, les pràctiques es poden sol·licitar en qualsevol moment de l'any, i la durada és variable. Les pràctiques es realitzaran normalment a la seu de Washington D.C., però en casos excepcionals es poden dur a terme en qualsevol de les oficines regionals de l'entitat convocant.

► **Programa d'ajuts a la recerca Emmy Noether.**

Convocant: Emmy Noether. Deutsche Forschungsgemeinschaft. *Sol·licitud:* Kennedyallee 40, 53175 Bonn. Germany. Tel. 02288851. Fax 0228852777.

www.dfg.de/forschungsfoerderung/nachwuchsfoerderung/emmy_noether.

Termini: 31.12.03. *Dotació:* 50.000/any de mitjana. *Descripció:* ajuts amb l'objectiu de promoure l'excel·lència científica entre els professors universitaris. El programa consta de dues fases: 1) durant la primera es realitzarà un projecte postdoctoral fora d'Alemanya; 2) la segona fase es basarà en els resultats obtinguts durant la primera, amb l'objectiu que el professor estableixi i dirigeixi un grup de recerca a l'entorn del projecte desenvolupat. *Requisits:* doctors que no tinguin més de 30 anys a l'inici de la primera fase.

► **Programa de pràctiques Hadden Fellows de l'Institute of World Affairs.**

Convocant: Institute of World Affairs (IWA).

Sol·licitud: 1321 Pennsylvania Avenue, SE,

Washington, DC 20003. USA. Fax 202-544-5115. *www.iwa.org/Community/intern.html, internship@iwa.org, info@iwa.org.*

Termini: 31.12.03.

Dotació: sense dotació. *Descripció:* pràctiques de formació en l'àmbit dels conflictes, desenvolupament i política internacionals. Les pràctiques es realitzaran a la seu de l'Institute of World Affairs a Washington D.C., a temps parcial o a temps complet.

Adreçades a: titulats universitaris amb especial interès en l'àmbit de la resolució de conflictes internacionals i la pau mundial.

Observacions: les sol·licituds s'han d'enviar 2 mesos abans de la data desitjada d'inici de les pràctiques.

► **Beca de postgrau Linares Rivas per a espanyols de la University of Oxford.**

Convocant: University of Oxford. Sol·licitud: International Office, University Offices, Wellington Square, Oxford OX12JD. UK.

Tel. +44(0)1865270105. *international.office@admin.ox.ac.uk,*

www.admin.ox.ac.uk/gsp/finance/euro.shtml

#lina. Termini: 31.01.04. *Dotació:* despeses de matrícula i manutenció. *Descripció:* beca per a realitzar estudis de postgrau en qualsevol camp a la University of Oxford. *Adreçada a:* llicenciats recents o estudiants que estiguin finalitzant estudis de llicenciatura en alguna universitat d'Espanya, de nacionalitat espanyola.

► **Beques de postgrau Scatcherd per a estudiants europeus de la University of Oxford.**

Convocant: University of Oxford. Sol·licitud: International Office, University Offices, Wellington Square, Oxford OX12JD. UK. Tel. +44(0)1865270105. *International.Office@admin.ox.ac.uk,*

www.admin.ox.ac.uk/gsp/finance/euro.shtml

#scat. Termini: 31.01.04. *Dotació:* despeses de matrícula i manutenció. *Descripció:* beques per a realitzar estudis de postgrau (màster o doctorat) en qualsevol disciplina a la University of Oxford. *Adreçades a:* llicenciats que vulguin iniciar estudis de postgrau, realitzar una segona llicenciatura o participar en programes de visites d'estudi a la University of Oxford, nacionals de qualsevol país europeu, excepte de la Gran Bretanya i Turquia. *Observacions:* la beca cobrirà la durada dels estudis.

► **Beques de postgrau C.B. Davidson en ciències jurídiques de la University of Aberdeen.**

Convocant: School of Law. University of Aberdeen. *Sol·licitud:* Postgraduate Office, University Office, Regent Walk, Aberdeen AB243FX. UK. Tel. 01224272443.

m.lross@abdn.ac.uk,

www.abdn.ac.uk/law/dep/gradinfo.hti, p.beaumont@abdn.ac.uk. Termini: 31.03.04. *Dotació:* sense especificar. *Descripció:* beques per a realitzar estudis i recerca de postgrau (màster o doctorat) en dret comparat a la universitat convocant. *Adreçades a:* llicenciats en dret, ciutadans de qualsevol país, excepte de la pròpia Gran Bretanya, que hagin estat admesos per a iniciar estudis de postgrau a la University of Aberdeen. *Observacions:* les beques cobreixen una part de les despeses de matriculació.

DRET ADMINISTRATIU**ARREDONDO GUTIÉRREZ, José Manuel**

LOS CONVENIOS URBANÍSTICOS Y SU RÉGIMEN JURÍDICO: (COMENTARIOS, JURISPRUDENCIA, LEGISLACIÓN Y FORMULARIOS).

2a ed. rev. y ampliada. Granada: Comares, 2003. (800-302)

MARTÍN MATEO, Ramón

MANUAL DE DERECHO ADMINISTRATIVO.

22a ed. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi, 2003. (801-247)

DRET CIVIL**ÁLVAREZ VIGARAY, Rafael**

LA RESOLUCIÓN DE LOS CONTRATOS BILATERALES POR INCUMPLIMIENTO. Granada: Comares, 2003. (801-267)

LOSCERTALES FUERTES, Daniel

PROPIEDAD HORIZONTAL: COMUNIDADES Y URBANIZACIONES.

5a ed. Madrid: Sepin, 2003. (S.L.)

MARTÍNEZ VELENCOSO, Luz Ma.

LA ALTERACIÓN DE LAS CIRCUNSTANCIAS CONTRACTUALES: UN ANÁLISIS JURISPRUDENCIAL.

Madrid: Thomson Civitas, 2003. (729-1)

RUBIO GIMENO, GEMMA
LA VENTA DE HERENCIA.

Madrid: Barcelona: Marcial Pons, 2003. (801-278)

TAMAYO CARMONA, Juan A.

PROTECCIÓN JURÍDICA DE LA VIVIENDA HABITUAL DE LA FA-

MILIA Y FACULTADES DE DISPOSICIÓN.

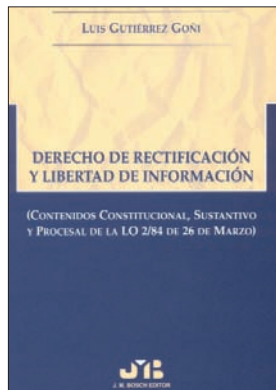
Cizur Menor (Navarra): Thomson Aranzadi, 2003. (800-311)

VÁZQUEZ BARROS, SERGIO
CONTRATOS DE COMPRAVENTA Y PERMUTA: COMENTARIOS, FORMULARIOS, JURISPRUDENCIA: LEGISLACIÓN BÁSICA Y JURISPRUDENCIA.

Madrid: Tecnos, 2003. (S.L.)

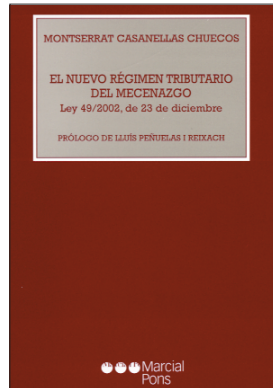
DRET CONSTITUCIONAL**ALAEZ CORRAL, Benito**
MINORÍA DE EDAD Y DERECHOS FUNDAMENTALES.

Madrid: Tecnos, 2003. (800-305)

GUTIÉRREZ GOÑI, Luis
DERECHO DE RECTIFICACIÓN Y LIBERTAD DE INFORMACIÓN: (CONTENIDOS CONSTITUCIONAL, SUSTANTIVO Y PROCESAL DE LA LO 2/84 DE 26 DE MARZO). Barcelona: J.M. Bosch Editor, 2003. (800-275)**MARTÍN VIDA, María Ángeles**
FUNDAMENTO Y LÍMITES CONSTITUCIONALES DE LAS MEDIDAS DE ACCIÓN POSITIVA. Madrid: Civitas, 2003. (729-1)**DRET FISCAL****CABALLERO GEA, José Alfredo**
LICENCIAS, TASAS E IMPUESTOS MUNICIPALES. Madrid: Dykinson, 2003. (801-263)**CASANELLAS CHUECOS, Montserrat**
EL NUEVO RÉGIMEN

TRIBUTARIO DEL MECENAZGO: LEY 49/2002, DE 23 DE DICIEMBRE.

Madrid: Barcelona: Marcial Pons, 2003. (801-280)

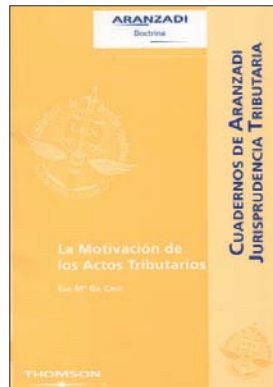
CHAMORRO Y ZARZA, José Antonio

LA GESTIÓN INTEGRADA DEL SISTEMA TRIBUTARIO EN EL ESTADO DESCENTRALIZADO ESPAÑOL. Cizur Menor (Navarra): Thomson Aranzadi, 2003. (801-262)

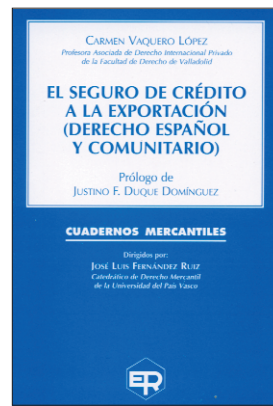
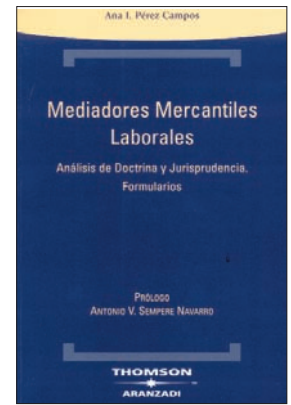
GIL CRUZ, Eva Mª

LA MOTIVACIÓN DE LOS ACTOS TRIBUTARIOS.

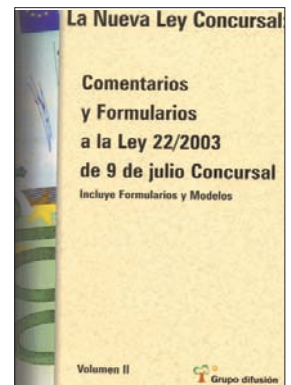
Cizur Menor (Navarra): Thomson Aranzadi, 2003. (800-301)

MORENO FERNÁNDEZ, Juan Ignacio
LA TRIBUTACIÓN DE LAS OPERACIONES VINCULADAS. 2a ed. Cizur Menor (Navarra): Thomson Aranzadi, 2003. (800-274)**DRET INTERNACIONAL****CARRERA HERNÁNDEZ, F. Jesús**
LA COOPERACIÓN POLICIAL EN LA UNIÓN EUROPEA: ACERVO SCHENGEN Y EUROPOL. Madrid: Colex, 2003. (800-276)**ORTEU CEBRIÁN, Fernando; ALÍAS GAROZ, María Isabel**

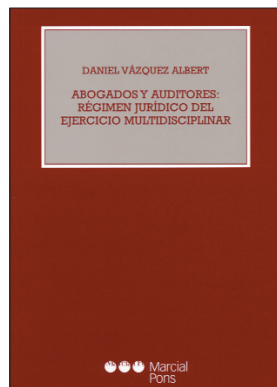
EXEQUÁTUR DE LAUDOS ARBITRALES EXTRANJEROS AL AMPARO DEL CONVENIO DE NUEVA YORK DE 10 DE JUNIO DE 1958: DOCTRINA DE LA SALA PRIMERA DEL TRIBUNAL SUPREMO. Barcelona: Bosch, 2003. (801-258)

Vaquero López, Carmen
EL SEGURO DE CRÉDITO A LA EXPORTACIÓN: (DERECHO ESPAÑOL Y COMUNITARIO). Madrid: Dijusa, 2003. (800-279)**DRET LABORAL****DÍAZ AZNARTE, Ma Teresa**
ACCIÓN PROTECTORA DE LA SEGURIDAD SOCIAL POR MUERTE Y SUPERVIVENCIA. Barcelona: Bosch, 2003. (801-270)**BLASCO LAHOZ, José; LÓPEZ GANDÍA, Juan; MOMPALER CARRASCO, Ma Ángeles**
CURSO DE SEGURIDAD SOCIAL: (RÉGIMEN GENERAL Y PRESTACIONES NO CONTRIBUTIVAS). 10a ed. Valencia: Tirant lo Blanch, 2003. (S.L.)**GARCÍA VICENTE, Jaume**
RESPONSABILIDAD SOLIDARIA Y EL LEVANTAMIENTO DEL VELO EN LA JURISDICCIÓN SOCIAL. Barcelona: J.M. Bosch, 2003. (800-308)**PÉREZ CAMPOS, Ana I.**
MEDIADORES MERCANTILES LABORALES: (ANÁLISIS DE DOCTRINA Y JURISPRUDENCIA: FORMULARIOS). Cizur Menor: Thomson Aranzadi, 2003. (801-261)

PREVENCIÓN DE RIESGOS LABORALES. 4a ed. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi, 2003. (S.L.)

DRET MERCANTIL**ESPINA, Daniel**
LA AUTONOMÍA PRIVADA EN LAS SOCIEDADES DE CAPITAL: PRINCIPIOS CONFIGURADORES Y TEORÍA EN GENERAL. Madrid: Barcelona: Marcial Pons, 2003. (801-281)**GARCÍA DE ENTERRÍA, Javier**
SOCIEDADES COTIZADAS, AUMENTOS DE CAPITAL Y DERECHO DE SUSCRIPCIÓN PREFERENTE: UNA CONSIDERACIÓN ECONÓMICA. Madrid: Thomson Civitas, 2003. (801-260)**GONZÁLEZ-BUENO, Carlos (coord.)**
COMENTARIOS A LA LEY Y AL REGLAMENTO DE MARCAS. Cizur Menor (Navarra): Thomson Aranzadi, 2003. (801-265)**HUERTA VIESCA, Ma. Isabel**
LA RESPONSABILIDAD BANCARIA EN EL CONTRATO DE CAJA DE SEGURIDAD. Valencia: Tirant lo Blanch, 2003. (801-279)**USÓN DUCH, Luis (coord.)**
COMENTARIOS Y FORMULARIOS A LA LEY 22/2003 DE 9 DE JULIO CONCURSAL. Barcelona: Grupo Difusión, 2003. (801-269)

VÁZQUEZ ALBERT, Daniel
 ABOGADOS Y AUDITORES: RÉGIMEN JURÍDICO DEL EJERCICIO MULTIDISCIPLINAR.
 Madrid: Barcelona: Marcial Pons, 2003. (801-277)

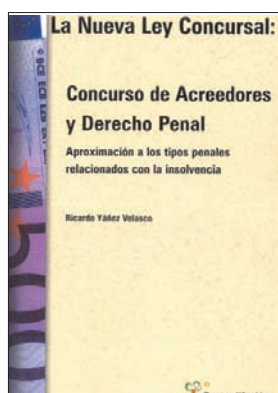
DRET PENAL

DÍAZ-SANTOS, Ma Rosario; FABIÁN CAPARRÓS, Eduardo A. (coord.)
 EL SISTEMA PENAL FRENTE A LOS RETOS DE LA NUEVA SOCIEDAD.
 Madrid: Colex, 2003. (801-222)

GUARDIOLA GARCÍA, Javier
 LA REALIZACIÓN ARBITRARIA DEL PROPIO DERECHO.
 Valencia: Tirant lo Blanch, 2003. (801-276)

YÁNEZ VELASCO, Ricardo
 CONCURSO DE ACREEDORES Y DERECHO PENAL: APROXIMACIÓN A LOS TIPOS PENALES RELACIONADOS CON LA INSOLVENCIA.
 Barcelona: Grupo Difusión, 2003. (801-272)

ZÚÑIGA RODRÍGUEZ, Laura
 BASES PARA UN MODELO DE IMPUTACIÓN DE RESPONSABILIDAD PENAL A LAS PERSONAS JURÍDICAS.
 2ª ed. Cizur Menor (Navarra): Thomson Aranzadi, 2003. (801-264)

DRET PROCESSAL

ARAGONES ALONSO, Pedro
 LA APELACIÓN EN LOS PROCESOS CIVILES: ANTECEDENTES, LEGISLACIÓN, DOCTRINA, JURISPRUDENCIA Y FORMULARIOS.
 Madrid: Thomson Civitas, 2003. (DPC-347.956(46)Ara)

CHAMORRO GONZÁLEZ, Jesús María; ZAPATA HÍJAR, Juan Carlos
 LA INCIDENCIA DE LA LEY DE ENJUICIAMIENTO CIVIL EN EL PROCESO CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVO.
 Cizur Menor (Navarra): Thomson Aranzadi, 2003. (800-312)

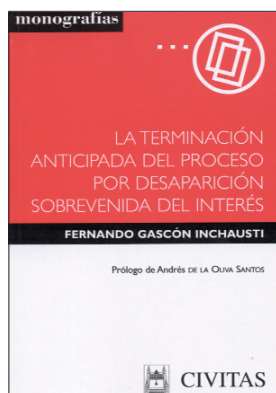

CUESTIONES DE FAMILIA EN LA NUEVA LEY DE ENJUICIAMIENTO CIVIL.
 Madrid: Consejo General del Poder Judicial, 2001. (DPC)

DIEGO DÍEZ, Luis Alfredo de
 IDENTIFICACIÓN FOTOGRÁFICA Y RECONOCIMIENTO EN RUEDA DEL INCULPADO.
 Barcelona: Bosch, 2003. (801-271)

ESCOBAR JIMÉNEZ, Rafael; MORENO VERDEJO, Jaime; MORAL GARCÍA, Antonio del
 JUICIOS RÁPIDOS: ESTUDIO PRÁCTICO DEL NUEVO PROCEDIMIENTO PARA EL ENJUICIAMIENTO RÁPIDO DE DETERMINADOS DELITOS.
 Granada: Comares, 2003. (PEN)

GASCÓN INCHAUSTI, Fernando
 LA TERMINACIÓN ANTICIPADA DEL PROCESO POR DESAPARICIÓN SOBREVENIDA DEL INTERÉS.
 Madrid: Civitas, 2003. (729-1)

GUTIÉRREZ BERLINCHES, Álvaro
 LOS PROCESOS DE ALIMENTOS.
 Madrid: Barcelona: Marcial Pons, 2003. (DPC)

MONTERO AROCA, Juan; FLORS MATÍES, José
 TRATADO DE JUICIO VERBAL.
 Cizur Menor: Thomson Aranzadi, 2003. (DPC)

SÁNCHEZ MELGAR, Julián (coord.)
 PRÁCTICA PROCESAL DE LOS JUICIOS RÁPIDOS: MANUAL ADAPTADO A LAS REFORMAS DE LA LEY DE ENJUICIAMIENTO CRIMINAL POR LEY 38/2003 Y LA LEY ORGÁNICA 8/2002.
 2a ed. Pozuelo de Alarcón (Madrid): Sepin, 2003. (PEN)

RODRÍGUEZ LAINZ, José Luis
 INTERVENCIÓN JUDICIAL EN LOS DATOS DE TRÁFICO DE LAS COMUNICACIONES: LA INJERENCIA JUDICIAL EN LOS LISTADOS DE LLAMADAS Y OTROS ELEMENTOS EXTERNOS DE LAS TELECOMUNICACIONES Y COMUNICACIONES ELECTRÓNICAS.
 Barcelona: Bosch, 2003. (801-266)

R E C E N S I O N S

BARRAL VIÑALS, IMMACULADA (COORDINADORA)
 LA REGULACIÓN DEL COMERCIO ELECTRÓNICO
 Dykinson
 Madrid, 2003
 (801-259)

Aquesta publicació és un estudi de les qüestions més importants que l'era digital ha plantejat al dret per mantenir la seguretat del ciutadà que utilitza la xarxa de forma lúdica, per obtenir informació o per concloure negocis jurídics i es presenta com una eina per comprendre l'entramat jurídic que l'ús generalitzat de les noves tecnologies suposa.

ALONSO OLEA, MANUEL; CASAS BAAMONDE, M. EMILIA
 DERECHO DEL TRABAJO
 Thomson - Civitas
 Madrid, 2003
 (801-282)

Aquesta obra constitueix la 21a edició del Dret del Treball, que inclou les darreres modificacions normatives, com ara les de Dret comunitari, les Lleis d'Acompanyament al Presupost de 2002 i el Decret de Mesures Urgents per a la reforma de Protecció per Atur i Millora de l'Ocupació, entre altres.

Aquesta secció conté una selecció d'obres adquirides i incorporades darrerament a la Base de Dades de la biblioteca. Per consultar aquestes obres cal demanar-les indicant: Autor, Títol i Signatura topogràfica (ex. 786-172).

Aquestes dades han estat facilitades per la Biblioteca de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona.

Ofertes

DESPATX A COMPARTIR

Bruc / Consell de Cent. Despatxos a compartir, sala d'espera, sala de juntes, A/C, calefacció i tots els serveis. 300 euro / mes, tot inclòs excepte telèfon. Tel. 616 483 839 / 609 486 384.

Bufet d'advocats ofereix dos despatxos a estrenar, amb sala de juntes anexa, per 300 euros, i 240 euros al mes. Ben comunicat. Tel. 934 906 600.

Casp/Sardenya, alquiler despachos con sala de espera, fax, sala de juntas, A/A. Precio a convenir. Tel. 932 327 552. Sr. Antonio.

Diagonal, finca regia, molt representatiu, tots serveis, gran sala de juntes, sala d'espera, secretaria-recepció, fax, fotoc., internet, ADSL, A/C, servei neteja. Totes despeses incloses (excepte telèfon), aprox. 450 euros/mes. Possible col·laboració segons especialitat. Tel. 629 382 274.

Entença / Rosselló. Amb tots els equipaments inclòs consums, a company/a per 160 eur./mes. Tel. 934 109 028.

Muntaner / Madrazo. Finca senyorial amb conserge, reformat, excelent estat. Despatx lliure per a advocat/da, preferiblement Admin., Prop. Intellect. I Ind., o Mercantil. Possibilitat de col·laboració, sala de reunions, fotocop., ADSL i secretària matins. 400 euros/mes. Currículo

imprescindible. Fax. 932 000 314 Tel. 934 143 555.

Provença / Llúria, despatxos a compartir amb tots els serveis, internet, fax, secretària, Preu a convenir. Tel. 666 627 040 (laborables de 10h a 14h)

Pg. de Gràcia, excepcional categoria, finca catalogada Patrimoni Artístic, serveis comuns de fax, fotocopiadora, sala de juntes, secretària, A/C, parquet. Tel. 932 151 332.

Pg. de Gracia, multidisciplinar, experienciat, finca regia, despachos, sala espera, juntas, recepció mañana y tarde, aula, desde 250 euros. Col·laboración. Tel. 932 701 370.

Trav. Corts / Illa Diagonal. Despatx a compartir. Exterior, llum tot el dia, vistes panoràmiques. Preu a convenir. Possibilitats de col·laboració. Tel. 933 210 111.

Despatx a compartir, de 9 m2 amb parquet, sala de Juntes, tot inclòs menys llum i telèfon, preu 150'25 euros/mes. Tel 934 515 095

Arenys de Mar, al costat dels jutjats. Econòmic. Un o dos despatxos i sala d'espera. Preu a convenir. Tel. 635 421 859.

Vilanova i la Geltrú. Av. Francesc Macià (al costat dels jutjats). Despatx a compartir amb tots els serveis. Possibilitat de col·laboració. Preferible fiscal. Tel. 938 115 966.

DESPATX PER LLOGAR O VENDRE

Balmes / Ronda Universitat. Es llogen ofícines, tercer, 270 m2, instal·lacions aptes per despatxos, gestoria... 3000 euros/mes. Tel. 938 499 628. Preguntar per Iván.

Mallorca/Girona, lloguer despatx per propèra jubilació, 5 h. + sala de juntes, moblat, repertori legislació i jurisprudència. Tel. 934 581 818 i 679 298 737.

Casp / Roger de Llúria. Es lloga despatx/vivenda, 90m2, finca règia, lluminós, calefacció, alguns mobles. 1200 euros. Tel. 933 187 383 /600 932 160

Enric Granados / Paris, finca regia, despatx 12 m2, sala juntes, ADSL, fax, A/A, calefacció, 300 euros més despeses. Tel. 639 503 728.

Mallorca/Bruc. Es lloga despatx amb recepció i sala de juntes. Finca clàssica amb porteria. Serveis inclosos llevat telèfon. Abstenir-se fumadors. Preu 250 euros. Tel. 934 571 133 Carles.

BORSA DE TREBALL

Advocat especialista en protecció de dades i noves tecnologies, s'ofereix per col·laborar esporàdicament amb empreses i despatxos professionals. Tel. 933 497 879 / 669 879 774.

Advocat empresarial amb despatx propi col·laboraria amb altres professionals en els camps laboral, fiscal, contable; possibili-

tat de domiciliació de societats. Tel. 934 050 096.

Advocada amb experiència en dret civil, mercantil i matrimonial s'ofereix per col·laborar amb altres despatxos o companys. Tel. 636 629 843.

Abogado despacho propio, Mercantil y Nuevas Tecnologías (Protección de Datos, Internet), perfecto dominio inglés y francés, se ofrece para colaboración en estos temas o con clientes o asuntos extranjeros. Tel. 934 592 752.

Advocat amb àmplia experiència en D. Laboral i Recursos Humans, s'ofereix a despatx professional i a empreses per treballar a temps parcial o jornada completa. Tel. 639 790 489.

DIVERSOS

Sitges (El Vinyet) Es ven pis luxós, 114 m2 + 40 m2 de terrassa, 4 habitacions, 3 banys. Piscina - jardí comunitaris. Tel. 630 906 336.

Pi. Bonanova / Muntaner. Pis en venda, 175 m2, 5 habitacions, menjador-living 45 m2, sanitaris i cuina renovats. Tel. 932 111 192 (vespres).

Sitges, àtic 85 m2 + 10 m2 hab. Superior + terrassa 75 m2, cèntric, ple sol, a reformar. 240.000 euros. Tel. 679 190 726.

Junt a nova Ciutat Judicial / Santa Eulàlia. Lloga pis 82 m2 + 40 m2 terrassa, 2 pks, 1 hab, 2 banys, nou. 900 euros. Tel. 932 049 596 / 607 213 583.

Demandes i altres

DESPATX A COMPARTIR

Advocada busca despatx per la zona del Penedès (Vilafraça, Sant Sadurní...) per utilitzar a hores o dies concrets. Tel. 654 643 930.

BORSA DE TREBALL

Mallorca / Pg. de Gràcia. Despatx multidisciplinar de 22 persones i amb cartera, busca advocat laboralista amb experiència i equip preparat per confec-

cionar nòmines, per tal d'integrar-se a la firma i ubicar-se al despatx. Tel. 647 950 817.

Es necessita auxiliar administrativa per despatx d'advocats. Horari i remuneració a convenir. Tel. 932 188 362.

CANVIS ADRECES

Ana Maria Martí Jarne, Fructuós Gelabert, 6-8 (Corporación Medichem, S.L.), 08970, Sant Joan Despí.

Errades Guia Judicial

Fabregat Rubiol, Víctor: e-mail: fps@fabregat-perulles-salles.com

Sales Bellido, Fernando: fax: 934 189 535

Perulles Pérez, Nieves: e-mail: fps@fabregat-perulles-salles.com

Secció Novena de l'Audiència Provincial de Barcelona. Tel. 934 866 130

Aquest és el taulell d'anuncis de **món jurídic**, un servei gratuït per als col·legiats. Si voleu que el vostre anunci sigui publicat, envieu-lo a **món jurídic**, secció "Anuncis (Codi 21-00)", fent-hi constar el vostre nom, cognoms, núm. de col·legiat i adreça. El text ha de tenir una extensió màxima de 20 paraules. (fax: 934 871 938 i e-mail: monjuridic@icab.es)

El Portal de l'Advocat (www.icab.es), la Seu Virtual del Col·legi, també ofereix la possibilitat de publicar i consultar anuncis classificats gratuïts per al col·legiat.